

Dovada Învierii Lui

Îți mulțumesc, Frate Neville. Bună dimineața, prieteni. Bine să fim aici în tabernacol din nou în această dimineață, să ne închinăm Domnului Isus. Acesta este al doilea serviciu al nostru pentru mulți dintre noi, astăzi. Noi am fost aici devreme, în această dimineață, și Domnul s-a întâlnit cu noi într-un fel minunat. Și eu am venit jos doar să vorbesc oamenilor câteva minute, și nici măcar nu m-am așteptat să am un text. Și, primul lucru pe care-l știți, am ajuns să predic. Și acolo noi am avut un—un timp foarte bun, și noi suntem mulțumitori Domnului pentru aceasta.

² Acum, ne pare rău, în acest mic tabernacol aici noi nu avem locuri de șezut pentru oamenii care doar trebuie să stea în picioare în felul acesta. Mie nu-mi place aceasta, foarte rău, dar este tot ce putem face la timpul acesta. Deci noi vom încerca să nu vă ținem prea mult; doar puține salutări de Paști către voi toți. Și noi ne vom ruga pentru oamenii bolnavi, în această dimineață, așa cum s-a anunțat. Și fie ca Domnul să adauge binecuvântările Lui la tot ce facem noi, căci este acel scop pentru care suntem aici, ca Dumnezeu să se întâlnească cu noi și să ne binecuvânteze.

³ Acum, serviciul deseară este un serviciu de botez. Și voi care încă nu ați fost botezați prin scufundare, și astfel doriți să faceți așa, păi, noi v-am invita aici deseară. Veniți, pregătiți, și aduceți-vă hainele de botez, căci noi așteptăm un serviciu mare aici deseară, în felul botezului.

⁴ Și acum, astăzi, după cum este Paști, și mulți dintre voi ați fost deja, poate, la serviciile voastre, sau aici la serviciul de răsăritul soarelui. Noi suntem fericiți să vă avem înăuntru pentru această parte a . . . a serviciului nostru astăzi.

⁵ Dar să continuăm înainte pentru o mică vorbire de Paști, în această dimineață, noi am chema atenția voastră acolo în Evanghelia Sfântului Ioan, al 21-lea capitol, și al 3-lea și al 4-lea verset. Și apoi dincolo în Sfântul Marcu al . . . sau Sfântul Luca, adică, al douăzeci- . . . sau al 49-lea capitol. Doresc să citească doar pentru câteva momente. Întâi, Sfântul Ioan 21.

Simon Petru a zis către ei, eu merg la pescuit. Ei au zis către el, Și noi mergem cu tine. Ei au mers, și au intrat într-o corabie imediat; și în noaptea aceea ei nu au prins nimic.

Dar când dimineața a . . . venit, Isus a stat pe țărm: dar ucenicii nu au știut că era Isus.

⁶ Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Lui la porțiunea aceea din Cuvânt. Apoi, în Luca al 49-lea...capitol, și începând cu al 27-lea verset.

Și începând la Moise și toți profeții, el le-a explicat...toate scripturile lucrurile privitoare la el.

Și ei s-au apropiat de satul, unde au plecat: și el s-a făcut ca și cum el ar vrea să meargă puțin mai departe.

Dar ei l-au silit, zicând, Rămâi cu noi: căci este spre seară, și ziua aproape s-a dus. Și el a mers înăuntru să zăbovească cu ei.

Și a ajuns să se împlinească, așa cum ei stăteau la masă cu ei, el a luat pâine, și a binecuvântat-o, și a frânt-o, și le-a dat-o lor.

Și ochii lor au fost deschiși, și ei l-au cunoscut; . . .

⁷ Ce contrast! Într-un loc, ei nu L-au cunoscut. Și în acest loc, ei L-au cunoscut, prin ceva ce a făcut El.

. . .și el a dispărut din privirea lor.

Și ei au venit și au zis unul către altul, Nu ne ardeau inimile în noi, în timp ce el vorbea cu noi pe drum, și . . . a deschis pentru noi scripturile?

⁸ Acum să ne aplecăm capetele, doar pentru un moment de rugăciune.

⁹ Bunul nostru Tată Ceresc, noi Îți mulțumim, în această dimineață, pentru această mare ocazie pe care o avem, să ne adunăm împreună în Prezența lui Cristos, la înviere; să avem această asigurare deplină de părtășie Divină, părtășii ai răstignirii Lui, răstigniți cu El față de lucrurile lumii, și înviați iarăși din nou la Viața Eternă. Și această speranță zace în noi acum.

¹⁰ Și ca profetul din vechime, noi zicem, "Noi știm că Răscumpărătorul nostru trăiește." "Veșnic viu, așezat la dreapta Majestății în Înălțime; un Mare Preot drept, Unul Care a gustat din suferință și poate face mijlocire asupra mărturisirii noastre." Cum Îți mulțumim noi pentru aceasta! Inimile ne ard în noi când ne gândim că avem pe Unul care ne reprezintă, astăzi, în Prezența marelui și Atotputernicului Dumnezeu. El nu este mort, ci este viu, și șade în Prezența Lui. Și El este atotprezent, peste tot, știe toate lucrurile, atotputernic în putere, poate face toate lucrurile, cunoaște toate lucrurile, și este întotdeauna prezent. Cum Îți mulțumim noi pentru acest mare și glorios Adevăr care îl păstrăm în sânurile noastre astăzi, îndrăgindu-L cu așa drag!

¹¹ Și, înăuntru Acolo, El poate fi atins prin simțul infirmităților noastre, căci El a suferit pentru noi, purtând bolile noastre la Calvar. Noi suntem așa de fericiți pentru

aceea, să o știm astăzi, și să cunoaștem asigurarea directă pe care o avem acum. El este viu, vorbind pentru noi, iubindu-ne. Nu ai vrea Tu să lași Prezența Lui să continue cu noi astăzi, să o facă un adevărat Paști!

¹² Și, Dumnezeule, către cei care nu Te cunosc în dimineața aceasta, care sunt străini, nu cunosc pe Cristos în înviere, ne rugăm ca El să vină în deplină putere măreață, luând păcatele vieților lor și dându-le lucrurile bune ale lui Dumnezeu, în schimb. Acordă aceasta, Doamne. Fie ca această zi să producă aceea pentru fiecare necredincios care este în Prezența Divină.

¹³ Binecuvântează toate serviciile prin toate țările, care sunt ținute astăzi în comemorarea acestui mare memorial.

¹⁴ Acum ajută pe slujitorul Tău infructuos, Doamne, așa cum ne predăm Ție. Binecuvântă pe fiecare care este aici. Și fie ca, atunci când serviciul s-a terminat, fie ca noi să spunem ca cei din Emaus în ziua aceea, “Nu ne ardeau inimile în noi, așa cum El vorbea cu noi pe drum?” Acordă aceasta, Doamne, căci noi o cerem în Numele Lui. Amin.

¹⁵ În prevederea marelui plan Etern al lui Dumnezeu de salvare, cum că în timpurile trecute, când Dumnezeu a făcut omul să fie un închinător al Lui, El l-a făcut în felul acela, ca el să poată. El să aibe o dorință să se închine. Și peste tot în jos prin epoci, omul a dorit să privească dincolo de cortina care atârnă între el și unde merge el.

¹⁶ În 603 A.D. [Anul Domnului—Trans.], când regele Angliei a fost botezat în Numele Domnului Isus Cristos, de Sfântul Augustin. Șezând la un foc mare într-o seară, în timp ce el îi vorbea despre Cristos, o vrăbiuță a zburat în lumină, a fluturat puțin în jur, a zburat afară. Și Sfântul Augustin a zis către rege, el a zis, “De unde a venit ea, și unde s-a dus?” El a zis, “Acela-i felul care fiecare om care vine în lumea aceasta. El vine aici, umblă în puțină conștiință a simțurilor, fără să știe exact de unde a venit. Și există numai o Carte care poate să-i spună unde se duce el, și aceea este Biblia.” Și, prin aceea, regele a fost convertit și și-a predat viața Domnului. Și, în dimineața următoare, el și toată casa lui au fost botezați în Numele Domnului.

¹⁷ Omul în starea lui naturală, el nu poate—el nu poate înțelege lucrurile spirituale. Ele sunt discernute spiritual.

¹⁸ Și acum eu vreau ca voi să ascultați așa de atenți cât puteți. Eu știu că este greu, voi să stați, și aglomerați așa cum este audiența. Dar încercați să ascultați la Cuvânt, pentru binele celor care sunt bolnavi și acei care sunt bolnavi de păcat; mai ales pentru acei care sunt bolnavi de păcat, în această dimineață, și vor să găsească pace.

¹⁹ Emanciparea proclamării a fost semnată. Voi sunteți liberi, și voi doar nu o știți. Dar, credința trebuie să aibe un loc de

odihnă Divină, înainte. Dacă voi aveți credință în Dumnezeu, voi trebuie să aveți ceva loc de odihnă Divină să o puneți. Și nu există loc mai bun, și nici o altă cale Divină, numai prin Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Și noi vrem să lăsăm credința noastră să se odihnească direct pe Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

²⁰ Acum, omul, în starea lui carnală și concepțiile lui mintale, el întotdeauna se trage departe de la Dumnezeu. Aceasta a fost, de la început, că omul tânjește să vadă cealaltă parte, dar el a fost legat într-o închisoare. Uneori tradiția oamenilor îl pune pe acolo, că ei învață tradiții de diferite forme și motive despre cum să te închini. Și el pune pe oameni sub robie, sub, în tradiția lui. Și aceea a fost de când a început lumea. A fost în felul acela. Și el este închis în—în închisori.

²¹ Dar omul întotdeauna a dorit să vadă partea cealaltă. Și orice lucru mic care arată puțin supranatural, ființa umană va alerga după acesta, pentru că este un fel de promisiune dincolo de graniță, doar dincolo de interval. Și ceea ce-l face să facă aceea este pentru că el este creat în chipul Făcătorului Lui, Dumnezeu Atotputernic. El este creat să fie un închinător al lui Dumnezeu, și el trebuie să găsească ceva loc să-i dea o ieșire aceluia simțământ.

²² Și acela-i scopul nostru aici astăzi, în această dimineață de Paști, este să vă prezentăm Adevărul real al Evangheliei. Nimic în nimeni, pe nici o organizație, pe nici o temelie; numai pe Evanghelie, Adevăruri simple ale Bibliei. Eu cred că Aceasta este Cuvântul scris al lui Dumnezeu. Eu Îl cred cu tot sufletul meu, inima, mintea, și ființa. Și aceasta este ceea ce vreau să prezint la acest, oraș mic al nostru de aici astăzi, în acest lucru mare minunat care l-am văzut având loc în jurul lumii în ultimii zece ani.

²³ Noi am încercat, de multe ori, să avem servicii, serviciile de vindecare, în oraș; nu pentru că eu cred că nu am prieteni aici. Căci, eu am prieteni. Și voi sunteți prietenii mei, și eu vă iubesc. Dar este ideea că aceasta este casa, unde eu am fost crescut. Acesta-i locul meu, unde fiecare mă cunoaște aici, și de aceea o face cumva cam greu. Căci, Scriptura zice același lucru, că, "În orașul tău propriu, sau printre poporul tău," și așa mai departe, este mai greu să prezinți Evanghelia. Aceasta a fost, în toate epocile, și aceasta nu ar fi o excepție acum.

²⁴ Dar, eu cred, cu toată inima mea, că Dumnezeu urmează să ne lase să avem serviciul în această dimineață așa cum l-am cerut noi să facă. Acum, eu cred că El o va face. De aceea, dacă El vrea, prin marea Lui Prezență și atotputernicia Lui, care înseamnă atunci că El este în prezența noastră. Și ce un timp minunat, într-o dimineață de Paști, să găsim pe Domnul Isus cel înviat umblând printre oameni, umblând aici, ca o dovadă infailibilă, de neșters că El a înviat din morți.

25 Și aceea este lupta mea, este pentru ceea ce m-am luptat, că Isus nu este mort. El este viu, foarte mult viu, și va fi, pentru totdeauna. Și dacă Dumnezeu doar ne va permite, prin harul Lui, eu cred, în această dimineață, că noi vă putem dovedi, dincolo de orice umbră de îndoială, prin ajutorul Duhului Sfânt, că Isus a înviat de fapt din morți, și trăiește chiar aici astăzi, trăiește chiar aici în clădire, cu noi. “Până la sfârșitul lumii.” El a promis-o.

26 Acum, omul, în felul lui carnal, el a zidit mai întâi. . . Noi vom observa că oamenii, cu intenții bune, încearcă să aducă Evanghelia jos la un crez, încearcă să spună, “Ei bine, noi vom merge la biserică.” Aceea este bine. Și cu intenții bune, zic, “Noi vom avea *această* formă de o—o declarație de crez. Noi vom zice aceste rugăciuni. Noi vom face un anumit lucru.” Dar învierea lui Cristos constă din mai mult decât crezuri, mai mult decât o denominațiune. Deși, atât de bune cât pot ele să fie, și intențiile sunt bune, dar acela nu este Cristosul înviat.

27 Și acela-i lucrul principal după care suntem noi, în această dimineață, este dovada infailibilă că Isus a înviat din morți.

28 Acum, așa cum spune textul nostru, “Ei nu L-au cunoscut,” și este același lucru astăzi.

29 Dar omul a tânjit să-L cunoască. În jos prin epoci, ei au tânjit să-L cunoască. Și textul nostru în dimineața aceasta, al nostru. . . *Răscumpărătorul Meu Trăiește*, în serviciul de duminică devreme, noi aflăm acolo că Iov, așa de bătrân cum era, și înapoi de tot în primul, început, el a dorit să cunoască pe Creatorul Lui. Cu alte cuvinte, el a zis, “Dacă eu aș putea merge să bat la ușa Lui să vorbesc cu El!” Cum inima umană a tânjit după astfel de lucruri! Și astăzi, după patru mii, aproape încă cinci mii de ani, cu cât mai mult inima umană astăzi dorește să meargă la ușa Lui, să bată la ușa Lui, să se cunoască cu El!

30 Și apoi, oamenii, prin tradiții, au orbit oamenii de la Adevărurile mari fundamentale ale Scripturii.

31 Acum, Isus a vorbit același lucru când El era aici pe pământ. El a zis, “Voi sunteți conducători orbi ai orbilor.” El a zis, “Dacă orbul conduce pe orb, nu vor cădea ei toți în groapă?”

32 Acum, pronunțând pe învățătorii Creștini sau religioși “orbi.” Vedeți? Dumnezeu are o cale de a se descoperi pe Sine oamenilor, și să Se facă cunoscut oamenilor. Dar, de multe ori, tradiția îi închide pe oameni înainte ca Dumnezeu să poată ajunge să aibe o șansă să intre în ei, să Se descopere. Vedeți? Voi o pricepeți? Vedeți? Tradiții! Oh, cum este aceea astăzi!

33 Acum, învățătorii aceia la care le vorbea Domnul Isus, erau foarte ortodocși. Ei erau învățați adevărați. Ei țineau litera

Cuvântului, legea, până chiar la literă; nici un strop sau centimă, sau ceva, să treacă de la aceasta. Și ei trebuie să o aibe perfect.

³⁴ Deci, noi putem fi așa de perfecți cu educația noastră și cu teoria noastră până când îl lăsăm pe Cristos drept afară din tablou. Noi ne dăm drept la o parte de adevăratele fapte.

³⁵ Acum, deci, pentru a aduce Adevărul la oameni, către Dumnezeu, “Dumnezeu a trimis pe Propriul Lui Fiu, făcut în asemănarea de trup de carne,” și El a fost născut aici pe pământ. Și a fost o—o jertfă pentru păcatele noastre, oferită sus în ziua Cal- . . . la Calvar, să ia la o parte păcatele noastre; și să ne dea libertate, și să ne elibereze din închisorile în care eram noi.

³⁶ Acum, omul este un prizonier. Dumnezeu a zis că omul a fost un prizonier, deci, până când ceva i s-a întâmplat omului. Eu vreau ca voi să înțelegeți aceasta acum. Că, înainte ca acest anumit lucru, numit Nașterea nouă, să i se întâmple omului, el nu poate (nicidecum, deloc) să înțeleagă, sau să înțeleagă vreodată pe Dumnezeu, sau să aibe vreo cunoștință despre Dumnezeu. Deși Cuvântul vorbește Aceasta, mintea lui nu poate să-L cuprindă, deoarece este o minte umană. El trebuie să aibe gândul lui Dumnezeu în el, să înțeleagă lucruri evlavioase. Vedeți? Deci, toată citirea, toate școlile, toate învățăturile, cât pot fi ele de bune, totuși acela nu este principiul real.

³⁷ Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, predicând Evanghelia. Acea este corect. Evanghelia este vestea bună. În Isaia 61, către voi care notați Scripturile, Dumnezeu a zis acolo, vorbea . . . Isaia, adică, despre venirea lui Cristos. El a zis, “Dumnezeu M-a uns să predic Evanghelia, să aduc vești bune; și să eliberez pe captivi, și să deschid ușile închisorii, și să-i las pe cei captivi să meargă liberi.” Dumnezeu a trimis pe Cristos să deschidă ușile închisorii oamenilor care stau în întuneric. Și dacă observați felul la care El vorbea, “să-i elibereze,” aceștia nu erau cei analfabeți. Aceștia erau cei învățați, cei cu pregătire, Cristos a venit să-i elibereze.

³⁸ Acum să o facem așa ca să înțeleagă și copilașii. Când Cristos a venit . . . Să zicem, spre exemplu, astăzi, că fiecare din voi ați fost condamnați la moarte. Și voi ați stat într-o închisoare, știind că, la răsăritul soarelui mâine dimineață, voi trebuia să muriți.

³⁹ Și mulți care sunt păcătoși, și departe de Dumnezeu, șed în locul acela în această dimineață. Mulți oameni, care sunt oameni foarte buni, șed în starea aceea în această dimineață.

⁴⁰ Mulți dintre voi, care ședeți aici cu cancer, cu tumoare, și orbire. Unii dintre voi, stau în tot felul de situații. Totuși, Dumnezeu a trimis pe Cristos să deschidă ușile închisorii, să vă elibereze. Voi ziceți, “Este boala o robie?” Da.

⁴¹ Isus a explicat clar, când El a zis femeii care a fost încovoiată. El a vindecat-o; a pus mâinile Lui peste ea, și ea s-a ridicat sus. Și ei au început să-i găsească vină, învățătorii au început. El a zis, “Nu ar fi trebuit această fiică a lui Abraham să fie dezlegată, să fie eliberată din această robie în care era ea, a lui Satan?”

⁴² Deci, Cristos marele nostru Răscumpărător a venit să pună pe bărbați și femei eliberați de păcat, și eliberați de boli. El, când El a murit la Calvar, “El a fost rănit pentru nelegiuirile noastre; cu rănile Lui am fost vindecați.”

⁴³ Acum, aceea este vestea bună. Acea este Evanghelia. Evanghelia este, că, Cristos a murit în locul păcătosului, căci Cristos a luat locul omului bolnav. Cristos a luat locul păcătosului. Cristos a luat locul omului îngrijorat. Cristos a luat locul maniacului. Cristos a luat fiecare loc, și ne-a eliberat de fiecare suferință și fiecare păcat prin care Diavolul ne-a pus în închisoare. Cristos a venit să ne grațieze, de bună voie. Totul merge liber.

⁴⁴ În zilele când sclavii, când ei au fost în robie, și ei au fost sclavi aici în state. Când Abraham Lincoln a murit, să elibereze pe omul de culoare, să-i dea drepturi să nu mai fie un sclav, ei au fost eliberați la răsăritul soarelui, de asemenea. Ei au fost așa de fericiți despre aceasta, știind că ei urmau să fie liberi îndată ce a răsărit soarele. Unii din ei care au fost mai sănătoși, potriviți mai bine fizic, ei au urcat sus de tot pe munte. Unii au putut să meargă până în vârf; iar unii pe jumătate în sus; iar unii peste tot în jos. Și imediat ce soarele a început să se ivească sus, cei mari puternici au fost sus în vârf.

⁴⁵ Eu așa asemăna aceea astăzi cu Creștini mari puternici care se ridică sus în sfera Duhului Sfânt; acei care vin doar pe drum sub justificare; acei care sunt jos de tot în valea confuziei.

⁴⁶ Ei s-au ridicat sus. Și îndată ce aceia, erau sus, au putut să-l vadă, mai întâi, departe de tot. Și când ei au văzut soarele răsărind, ei au strigat cât au putut de tare, la cei de sub ei, au zis, “Noi suntem liberi!”

⁴⁷ Și apoi aceia l-au primit, și au lăsat un strigăt și au țipat în jos la ceilalți, “Noi suntem liberi!”

⁴⁸ Iar ceilalți, jos sub aceea, au explicat-o la ceilalți, “Noi suntem liberi!”

⁴⁹ Acum priviți. Acei de sus de pe munte au putut să vadă soarele, deci ei erau liberi. Dar imediat ce a venit vestea la omul acela din vale, el era tot așa de liber cât să fie vreodată, fie că soarele era sus sau nu. Voi o vedeți?

⁵⁰ Cristos a venit să pună pe captivi în libertate. Voi nu trebuie să fiți legați jos cu obiceiuri, viață Creștină pe

jumătate. Dumnezeu nu vrea ca voi să fiți așa. El vrea ca voi să fiți liberi. Dumnezeu a uns pe Cristos să predice libertatea, să deschidă ușile închisorii. Și de fiecare dată voi . . .

⁵¹ Să zicem că voi ședeți înăuntru acolo, și sentința voastră la moarte este peste voi. Și primul lucru pe care-l știți, ei se pregătesc să vă ducă afară să vă spânzure, să vă execute în vreun fel. Și primul lucru, tu auzi pe cineva venind în jos pe stradă, zicând, "Opriți! Eu am iertarea. Tu nu trebuie să mori." Acum, tu nu trebuie să aștepți până când ieși din temniță. Tu ești tot atât de liber chiar atunci cum vei fi când ești afară. Deci omul poate doar să fie așa de fericit, șezând în închisoare, cum ar fi afară din închisoare, atât timp cât el știe că iertarea lui este semnată.

⁵² Acela-i felul cum este în această dimineață. Iată-l aici! Către fiecare bărbat și femeie care are o inimă flămândă, să vină afară din celulele închisorii în această dimineață, vestea bună a Evangheliei este predicată. Și nu contează, dacă voi încă ședeți bolnavi, dacă încă ședeți legați, voi puteți fi tot așa de liberi pentru că veștile au venit, "Voi sunteți ierțați!" Cristos a înviat, cu vreo o mie nouă sute de ani în urmă, în această dimineață, să elibereze pe fiecare prizonier, a deschis ușile temniței și i-a lăsat să iasă afară. Oh, ce lucru minunat!

⁵³ Nu-i de mirare că poetul a palpatat când el a auzit aceea! Inspirația l-a lovit. El a zis:

Trăind, El m-a iubit; murind, El m-a salvat;
Îngropat, El mi-a dus păcatele departe;
[Porțiune goală pe bandă—Ed.] . . . liber pentru
totdeauna;
Într-o zi El vine, O zi glorioasă!

⁵⁴ Nădejdea credinciosului este să vegheze după a Doua Venire, acest mare Prinț Care a deschis ușile închisorii și ne-a eliberat. Datoria a fost rezolvată. A fost toată plătită. Dumnezeu și păcătoșii au fost împăcați împreună la Calvar, când Isus a murit. Și Dumnezeu L-a înviat a treia zi, pentru justificarea noastră. Că, așa cum privim noi asupra aceleia și o credem, și o acceptăm cu toată inima noastră, noi suntem justificați în privirea viului Dumnezeu. Sigur că aceasta vă face emoționați! Desigur că vă face fericiți! Cum ați putea voi să tăceți? Cum ar putea un om să se rețină, care știe că moartea atârână acolo jos înaintea lui, și aici vine o grațiere? Asta-i adevărat.

⁵⁵ Cum vă gândiți că bătrânul Baraba s-a simțit în dimineața aceea, când l-a auzit pe Roman venind și marele . . . de la galerii? Așa cum marii bocanci din fier pășeau apăsător pe acolo, lanțurile zăngăneau, sulița târâtă pe stradă; să știe că el urma să fie omorât, iar . . . când el a deschis ușa! Și Baraba, tremurând și plângând, gata să fugă afară, zicând, "Oh, acesta este sfârșitul meu!"

A zis, “Baraba, eu citesc, “Tu ești grațiat, liber.””

“Păi,” el a zis, “eu nu urmează să mor?”

A zis, “Nu. Tu nu trebuie să mori.”

“Păi, ce a trebuit eu să fac pentru aceasta?”

“Nimic.”

“Păi, cum vine asta?”

⁵⁶ Atunci sutașul să-l ridice pe acolo, zicând, “Vezi Omul acela atârând acolo pe cruce? Vezi scuipatul acela batjocoritor de pe fața Lui? Vezi rănila în mâna Lui? Acelea erau ale tale, dar El a luat locul tău.”

⁵⁷ El a deschis ușa închisorii pentru tine, ca tu, care ai fost condamnat să mori, El a luat locul tău. Și în dimineața de Paști, Dumnezeu L-a înviat pentru justificarea noastră. Păi, noi suntem justificați. Așa cum noi credem relatarea și o acceptăm, pacea justificării se năpustește în inima noastră, ca talazul profund se rostogolește, cum valurile Ființei Lui.

⁵⁸ Dumnezeu nu ne-a lăsat nemângâiați. El știa că Acesta ar fi tot încălțat, în zilele care vor veni; prin învățători, și așa mai departe, ai Cuvântului, cum Îl vor amesteca ei. Dar El a trimis un Mesager direct cu Acesta, Duhul Sfânt, care este adevărul învierii.

⁵⁹ Dacă nu există Duhul Sfânt să-L adeverească, atunci eu nu aș putea crede învierea; eu nu aș avea nimic decât teologie; sau eu nu aș avea nimic decât concepție mintală. Dar, astăzi, noi nu trebuie să... Concepția mintală este în ordine; teologia este în ordine. Dar noi avem un martor direct. Duhul Sfânt este un martor al învierii Domnului Isus. Așa de greșit înțeles de oameni astăzi, în ziua noastră! Așa de greșit înțeles, dar ea este nădejdea!

⁶⁰ Când El a dat ultima însărcinare acolo, când El a zis, “Mergeți în toată lumea, și predicați Evanghelia la fiecare făptură. Cel ce crede și este botezat va fi salvat; iar cel ce nu crede va fi condamnat. Aceste semne vor urma pe cei ce cred: În Numele Meu ei vor scoate duhuri rele; ei vor vorbi în limbi noi; dacă vor lua în mână șerpi sau lucruri de moarte, nu-i va vătăma; ei își vor pune mâinile peste bolnavi, și ei se vor însănătoșa.” “Totmai lucrurile care le fac Eu le veți face și voi, chiar mai mari decât acestea, căci Eu mă duc la Tatăl Meu.”

⁶¹ Cineva zice, “Frate Branham, a fost acea mare însărcinare ajunsă jos până la această zi?”

⁶² Cu certitudine. Până când? “La toată lumea.” La câți? “La orice făptură.” Ia te uită. Să-L credeți, este Viață Eternă, să-L acceptați.

“De ce trebuie eu să-L cred?” voi veți zice.

⁶³ Deoarece, acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Asta-i adevărat. Dumnezeu nu poate să-și ia înapoi Cuvântul Lui Propriu. Odată ce Dumnezeu vorbește un Cuvânt, El trebuie să rămână cu acesta. Eu pot spune un cuvânt, și să-l iau înapoi; voi puteți face la fel. Dar Dumnezeu nu poate. Când El vorbește un Cuvânt, El trebuie să stea cu El. Și El a spus Cuvintele acelea, astfel Dumnezeu își onorează Cuvântul Lui.

⁶⁴ Și învierea este tot atât de vitală astăzi, și tot atât de reală la fiecare inimă umană care o crede, așa cum a fost la Maria Magdalena și aceia care au stat la mormânt în dimineața aceea, care L-au văzut. Aici este El, și acolo numele ei chemat, "Maria." Și ea a privit în jur și a zis, "Rabuni," sau, "Învățătorule!" Aceea este tot atât de reală la fiecare inimă în această dimineață, care este născut din nou din Duhul lui Dumnezeu, prin puterea învierii, așa cum a fost la femeia aceea care stătea la mormânt în dimineața aceea.

⁶⁵ Acum, voi nu o puteți face în mintea voastră proprie. Voi nu o puteți face. Voi sunteți ca și cum ați încerca să puneți hârtie pe o clădire, sau s-o vopsiți, când condițiile sunt prea rele, când temelia este condamnată.

⁶⁶ Dacă guvernul condamnă o casă, temelia este putredă, cum puteți voi zidi peste casa aceea? Voi doar zidiți pentru o cădere. Nu contează cât de mult vopsiți interiorul, cât de bună hârtie puneți pe ea, cât de multe șindrile voi puneți pe acoperișul ei, cât de multe altare ridicați, cât de multe crucifixuri puneți în ea, ea trebuie să cadă, căci temelia este greșită. Temelia este putredă.

⁶⁷ Și omul, în felul lui de gândire mintală, este greșit de la început. El este un străin de Dumnezeu. El este tăiat jos, fără speranță, fără Dumnezeu, fără milă.

⁶⁸ Și singurul lucru ce-l poate face este să vină și să accepte pe Cristos. Și atunci Duhul Sfânt vine înăuntru, și gândirea care a fost în Cristos este în tine.

⁶⁹ Isus a zis, "Tatăl, care M-a trimis, este cu Mine." Oh, Doamne! Ce declarație! Ce cuvânt! "Tatăl, care M-a trimis, vine cu Mine."

⁷⁰ Ascultați! "Și așa cum Tatăl M-a trimis, tot așa vă trimit Eu." El nu numai că vă trimite, dar El merge cu voi. "Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii." Tot ce era în Dumnezeu a fost revărsat în Cristos; și tot ce a fost în Cristos a fost golit în cel credincios, Biserica. Dumnezeu este cu voi. "Iată, Eu sunt cu tine întotdeauna, chiar până la sfârșitul lumii." Aceea este declarația Cuvântului lui Dumnezeu. Aceea este ceea ce spune Biblia. Aceea este ceea ce cred eu.

⁷¹ Și dacă noi trebuie să o suportăm singuri, o suportăm, căci este Cuvântul lui Dumnezeu. Fiecare om care a ajuns vreodată

unde va, a trebuit să stea, singur, numai pe convingerile lui. Acea nu este în asociere. Există numai Unul Care va umbla cu voi, și acela este Acela Care a făcut afirmația. Domnul Isus, El este Acela care va umbla prin vale cu voi. El va merge prin fiecare parcelă de mărar și va urca fiecare munte, alături de voi.

⁷² Înjuगाți-vă cu El. “Căci jugul Meu este ușor, și sarcinile Mele sunt ușoare.” Să nu fiți înjuगाți cu lucrurile lumii. Să nu fiți înjuगाți în diferite societăți și organizații. Înjuगाți-vă singuri cu Domnul Isus Cristos, pentru ca să o puteți face. Credeți, și vedeți învierea.

⁷³ Acum, acești apostoli, fiind încă oameni care au umblat cu Isus, care au avut părtășie cu El, au umblat împreună în natural, ca oamenii astăzi. Dar ei au omis să recunoască Cine era El.

⁷⁴ Isus a zis, “Farisei Orbi.” El a zis, “Oh, voi luați poruncile lui Dumnezeu,” observați, “și le faceți fără efect, prin tradițiile voastre.” Vedeți?

⁷⁵ Acolo erau ei, învățători, învățați, studenți de seminar! Și Scriptura a zis clar că Isus va veni în felul cum El a venit, dar tradițiile lor nu au învățat Aceasta în felul acela. Ei au încercat să ștergă toată Aceasta afară, și să zică, “Acea era pentru un alt timp. Și Aceasta va fi pentru un alt timp.” Dar Dumnezeu vine tot la fel.

⁷⁶ Și, astăzi, așa cum a fost atunci, așa este acum. Ei așează partea *aceasta*, deoparte, și partea *aceasta* deoparte, și zic, “Dumnezeu a făcut atunci; El nu va face acum. Acea nu este pentru ziua aceasta.”

⁷⁷ “El este același ieri, azi, și în veci.” Acea este Scriptura. Acea este ceea ce credem noi a fi adevărul. Acea este ceea ce noi acceptăm a fi Adevărul. El este același în principiu. El este același în putere. El este același în dragoste. El este același în orice fel cum a fost El atunci. Acum El a venit cu Biserica, așa cum Dumnezeu L-a trimis și a mers cu El. Astfel. . .

⁷⁸ Și Dumnezeu L-a înviat. Dacă Dumnezeu nu ar fi fost cu El, El niciodată nu L-ar fi înviat a treia zi. Deci, Tatăl care L-a trimis, este întotdeauna cu El, a mers cu El la mormânt, și L-a înviat a treia zi.

⁷⁹ Acum, “Așa cum Tatăl M-a trimis,” El a zis, “așa vă trimit Eu pe voi. Eu voi fi cu voi, în voi, întotdeauna, până la sfârșitul lumii.” La înviere, când vine Paștele nostru, El va fi acolo tot la fel cum Dumnezeu a fost în dimineața aceea de Paști, L-a înviat din morți!

⁸⁰ Acum, într-un simbol al aceluia, El a adus aceasta. Înainte să poată fi o înviere, trebuie să fie o moarte. Căci, trebuie să fie un lucru, atunci merge departe și apoi vine înapoi, să fie o înviere. Aceasta înseamnă să fie “adus înapoi.”

⁸¹ Și înainte ca omul să poată fi înviat la înviere cu Cristos, el trebuie să moară, față de sine; să moară, față de toți asociații lui lumești; să moară, față de toate obiceiurile lui lumești; să moară, față de tot ce este păcătos; și să fie înviat, din nou.

⁸² Apoi, vărsarea Duhului Sfânt, vărsarea afară a Lui; și venirea înăuntru, adică, a Duhului Sfânt, umple locul acela. Atunci el este un supus să creadă pe Dumnezeu. Atunci el vede așa cum vede Dumnezeu. El nu vede cum văd învățătorii. El nu vede așa cum văd membri bisericii. El vede așa cum vede Dumnezeu. Atunci el vede că Cristos este același ieri, azi, și în veci. Atunci el vede că puterea lui Dumnezeu este tot așa de mare astăzi cum a fost Ea atunci.

⁸³ Și în starea lui veche carnală, voi ați putea să-l educați, să-l lustruiți, să-i dați pregătiri școlare. Aceasta l-ar putea pune în cele mai bune biserici, să-i dea cele mai frumoase strane, cei mai buni dintre membri. El niciodată nu va fi mai diferit până nu moare mai întâi, apoi este înviat din nou. Și Duhul Sfânt care l-a chemat, și l-a trimis, este cu el, chiar până la sfârșitul veacului. Amin. Oh, eu știu că aceea este șocant, dar este Adevărul.

⁸⁴ Atunci, dacă Cristos era în noi astăzi, El va face aceleași lucruri care El le-a făcut când era aici pe pământ. Dacă Domnul Isus este înviat din morți astăzi, și trăiește printre noi, și a zis, "Aceleași lucruri care Eu le fac, le veți face și voi, căci Eu voi fi cu voi până la sfârșitul lumii." Atunci, există numai o singură cale să dovedești dacă El a înviat din morți. Aceea este, când, Biserica care crede că, Cristos Se va face cunoscut la acea Biserică prin aceeași putere a Lui a învierii Lui. Aceasta trebuie să fie, prieteni.

⁸⁵ Acesta sau este Cuvântul lui Dumnezeu sau Aceasta este o Carte înșelătoare. Asta-i adevărat. Ea sau este corectă sau Ea este greșită. Și Ea sau este toată corectă sau toată greșită. Fiecare Cuvânt este inspirat sau nici unul din Ele nu este inspirat. Eu vreau să Îl cred.

⁸⁶ Pavel a zis, "Eu nu am venit la voi să predic cu cuvinte ademenitoare și înțelepciune a oamenilor; căci, dacă o făceam, atunci Credința voastră ar fi zidită pe înțelepciunea oamenilor. Ci eu am venit la voi, predicând Evanghelia Puterii lui Dumnezeu, învierea Domnului Isus, ca credința voastră să fie neclintită." Pavel niciodată nu a venit cu ceva experiență de seminar, să lustruiască în jur, și să scoată și să adauge.

⁸⁷ El a zis, "Eu vin știind numai un lucru; Cristos răstignit. Eu vin numai știind un lucru, predicându-vă Puterea învierii, că Cristos este același ieri, azi, și în veci." Și în Galateni 1:8, el a zis, "Dacă un înger va predicat orice altceva, să fie blestemat, pentru voi." Asta-i adevărat.

⁸⁸ Acum, a înviat El? Noi suntem aici în această dimineață să punem întrebarea. A înviat El? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.]

⁸⁹ Acum, astăzi, ceremonii sunt spuse, peste tot în lume. Și ei merg în jur cu mari. . .unii din ei cu mățanii de rugăciune, zicându-le. Aceea depinde de ei. Alții merg în jur, lăudându-se cu marea denomi-națiune la care ei aparțin. Aceea depinde de ei. Alții pun cruci mari sus, și pianе și orgi, și clădiri frumoase de biserică, și zic, “Priviți ce avem noi! Cei mai buni din oraș vin la biserica noastră.” Aceea este în ordine. Aceea depinde de ei.

⁹⁰ Dar eu nu știu nimic decât învierea Domnului Isus; fie că este într-un șopru, sau este într-un grajd, oriunde ar putea fi. Nimic nu vreau să cunosc printre voi decât învierea. Eu nu vreau să aud cât de buni sunteți; căci voi nu sunteți buni, în primul rând. Noi nu suntem buni, în primul rând. Numai un singur lucru eu vreau să știu, este învierea Domnului Isus, care a fost în inima umană. Atunci, dacă Cristos este mort, da, nu mort, ci înviat din nou, atunci El este cu noi. Atunci, aceleași lucruri care El le-a făcut când El a fost aici pe pământ, El este obligat să le producă din nou, conform cu Cuvântul Lui. El este. Și când lucrul acela este produs din nou pe pământ, același lucru. . .

⁹¹ Acum, când El era aici, El nu a pretins să fie un mare vindecător. A pretins El? El a zis că El nu era un vindecător. El a zis, “Eu nu fac nimic în Mine însumi. Eu nu fac nimic numai dacă Eu văd pe Tatăl făcând aceasta; și tot așa face și Fiul.”

⁹² El a trecut pe la Scăldătoarea din Betezda, unde mari mulțimi de oameni au zăcut, ologi, orbi, schilozi, șchiopi, deformați, uscați, așteptând pentru mișcarea apei. Și aici vine Emanuel, aici vine Isus, hainele pline de virtute.

⁹³ O femeie I-a atins haina, cu câteva zile înainte de aceea, și a fost făcută fiecare părticică sănătoasă. Ea L-a atins, și a alergat afară în mulțime și a șezut jos, sau orice a fost. Isus s-a oprit, și a privit în jur. A zis, “Cine M-a atins?”

⁹⁴ “Păi,” ziceau, “privește la mulțime, Învățătorule! Toți Te ating.”

⁹⁵ El a zis, “Da, dar Eu—Eu am slăbit.” El a zis, “Ceva s-a întâmplat.”

⁹⁶ Și El a privit în jur, peste audiență, până când El a găsit femeia. El a zis, “Acum credința ta te-a vindecat de cea scurgere de sânge.” Vedeți? Credința ei L-a atins.

⁹⁷ Acela era Isus ieri. Acela-i Isus astăzi. Acela va fi Isus în veci. Atât timp cât există o nevoie de vindecare, va fi un Isus să vindece. Atât timp cât există un păcătos de salvat, va fi un Isus să-l salveze. Acela este El.

98 Când El a trecut prin mulțimea aceea mare, a mers acolo și a vindecat un om care zăcea pe o targă, a plecat și l-a lăsat. Păi, ucenicii, dintre Iudei, ei au zis, “Păi, uitați-vă acolo, priviți la mulțimea aceea! De ce nu s-a dus El acolo și să-l vindece pe *acesta*? Eu așa crede.” Și așa mai departe în felul acela, ei L-au pus la îndoială. Ei au văzut acest om ridicându-și patul, în sabat.

99 El a zis, “Adevărat, adevărat, Eu vă spun, Fiul nu poate face nimic de la Sine.”

100 Vedeți unde dădea El toată lauda? Orice Duh adevărat al lui Dumnezeu va face același lucru. El va da laudă lui Dumnezeu, de fiecare dată.

101 Zicea, “Fiul nu poate face nimic de la Sine. Dar ceea ce Eu văd pe Tatăl făcând, acelea sunt lucrurile care Eu le fac. Tatăl face ceva, și El Îmi arată, și Eu merg să o fac.”

102 Dacă acela era Isus atunci, trebuie să fie Isus astăzi. Asta-i adevărat.

103 El a stat în audiența oamenilor, și El putea percepe gândurile lor. El știa ce era greșit cu ei. El a privit peste audiența Lui, de multe ori, și a zis, “De ce judecați în inima voastră și spuneți diferite lucruri?”

104 O femeie a venit la El la fântână, odată, El a zis, “Adă-Mi să beau.”

105 Ea a zis, “Păi, nu este obiceiul ca voi Iudeii să cereți Samaritenilor așa.” Zicea, “Noi nu avem legături.”

106 A zis, “Dar dacă ai fi știut cu Cine vorbești, tu ai cere de la Mine să bei.”

“Oh, acum,” ea a zis, “cum aceea—cum poate fi aceea?”

Și El a zis, “Du-te, adu-ți bărbatul.”

Ea a zis, “Eu nu am bărbat.”

107 A zis, “Asta-i adevărat. Tu ai avut cinci.” Și a zis, “Acela cu care trăiești acum nu este bărbatul tău.”

108 Ea a zis, “Domnule, îmi dau seama că Tu ești un profet.” Ea a zis, “Acum, eu știu că acela va fi semnul lui Mesia.” Ea a zis, “Eu știu că atunci când vine Mesia, El ne va spune aceste lucruri, dar Cine ești Tu?”

El a zis. “Eu sunt Acela, care-ți vorbește.”

109 Acolo sunteți. Ce era aceea? Un semn al lui Mesia. Amin. Observați. Și, acolo, ei au înțeles-o greșit. Ei nu au înțeles ce a însemnat aceea. Aceasta le-a orbit ochii. Minunile Lui și lucrurile le-au orbit ochii.

110 Și așa este astăzi. Aceleași lucruri vor orbi ochii minții carnale, căci aceasta nu poate înțelege lucrurile lui Dumnezeu. Aceasta este împotriva lui Dumnezeu. Este vrăjmașul lui

Dumnezeu. Minteaa umană este vrăjmașul lui Dumnezeu. Voi trebuie să ieșiți din mintea voastră umană, și să fiți născuți din nou, prin Duhul Sfânt, și să primiți gândirea lui Dumnezeu în voi. Atunci voi puteți crede lucrurile acelea. Atunci aceasta devine o realitate. Amin.

¹¹¹ Acum observați atunci, când El era aici, lucrurile care le-a făcut El. Când El a plecat, El a zis către Biserica Lui, după învierea Lui, El a zis, "Iată, Eu sunt cu tine întotdeauna, chiar până la sfârșitul lumii." Ochii lor au fost deschiși. Ei au înțeles-o.

¹¹² Petru și aceia, înainte de aceea; după ce a fost un prieten apropiat cu El, a umblat cu El, a vorbit cu El. Și Petru a zis, "Oh, eu sunt așa de descurajat! După această moarte acolo sus, și ei L-au îngropat. Eu sunt—eu sunt așa de descurajat. Eu cred că eu doar voi merge la pescuit."

¹¹³ Astfel ucenicii au stat în jur, și ei au zis, "Noi doar vom merge cu tine." Deci, departe, ei își iau năvodul. Descurajați! Credincioși, odată, teologie mintală. Ei au crezut, odată, în natural. Dar, când s-a ivit o mică încercare, aceasta toată s-a spulberat.

¹¹⁴ Acum, aici, eu nu intenționez să vă jignesc, dar eu vreau să vă corectez. Vedeți? Aceea doar arată când un om are numai credință intelectuală, prin a zice, "Da, acela-i Cuvântul lui Dumnezeu. Da, eu cred că Dumnezeu l-a înviat pe Isus astăzi." Apoi, aceea, aceea este tot ce aveți. Prima mică descurajare care apare în biserica voastră, voi vă duceți, mergeți afară. Vedeți? Voi ați putea fi un prieten al Lui, dar voi nu-L cunoașteți în Puterea învierii Lui.

¹¹⁵ Nici o dată, după Cincizecime, nu a spus acel predicator, Petru, vreodată un astfel de lucru ca acela. Când ei s-au pregătit să-L omoare, ei urmau să-l atârne pe o cruce. El a zis, "Eu nici măcar nu sunt vrednic să mor în felul acela. Întoarceți-mi picioarele în sus; cu capul în jos. Pentru că, Domnul meu a murit în poziția aceea, cu capul Lui în sus." Da, niciodată, niciodată. Vedeți? El a fost cu Cristos atunci, dar atunci Cristos era în Petru. Petru făcea călăuzirea atunci, și, după ce a venit Duhul Sfânt, atunci Duhul Sfânt făcea călăuzirea. Petru era pe planul doi, atunci Duhul Sfânt a condus înainte.

¹¹⁶ Acum dacă voi doar aveți. . . Dacă aveți rațiuni bune, voi veți sta jos și încercați să raționați Biblia, raționați, "Cum a putut El să învieze din morți? Cum au putut aceste minuni și lucruri să aibe loc astăzi, în acest mare tărâm al civilizației, științei în care trăim noi?" Voi încercați să raționați aceea, voi doar vă îndepărtați mai departe de Dumnezeu, tot timpul. Voi niciodată nu-L veți cunoaște prin raționare. Dumnezeu nu este cunoscut prin rațiune.

117 Dumnezeu este cunoscut prin credință. Voi o acceptați. Voi o credeți. Voi nu o puteți face până când ceva se întâmplă în voi, atunci Duhul Sfânt intră și voi aveți gândirea lui Cristos.

118 Observați. Ei, toată noaptea ei au pescuit, și nu au prins pește. Foarte descurajați! Dimineața următoare, devreme, la serviciul de la răsăritul soarelui, ei au privit peste țarm, și acolo stătea Isus. Dar ei nu L-au cunoscut. Aceea este partea tristă. Ei nu L-au cunoscut.

119 Într-o noapte, vechea corăbioară era aproape gata să se scufunde, afară în mare, în furtună. Și aici a venit scumpul Isus umblând spre ei. Ei au zis, “Oh, plecați. Este o fantomă. Este o nălucă. Noi nu vrem să avem nimic de-a face cu Aceasta.” Singurul Lucru care putea să-i ajute, era aproape de ei, și ei s-au temut de El.

120 Și pot eu să spun aceasta către voi oamenilor, astăzi, care niciodată nu ați primit Duhul Sfânt. Eu îmi dau seama, în tărâmurile bisericii, noi avem multă batjocură. Noi avem mulți care pretind că au Duhul Sfânt, când ei nu-L au. Asta-i adevărat. Tot așa voi aveți în tărâmurile voastre de acolo, la fel, pretind a fi membri de biserică, și ei nu sunt. Asta-i adevărat. Deci, acolo unde este un pro, există un contra. Amintiți-vă asta. Unde există un negativ, există un pozitiv. Unde există un dolar fals, există unul adevărat. Și unde există cineva batjocorind și pretinzând că are Duhul Sfânt, există un Duh Sfânt veritabil. Amintiți-vă asta.

121 Și tocmai Lucrul care vă va ajuta; tocmai Lucrul care vă va elibera; Lucrul care vă va scoate din închisoarea voastră de nărav, vă scoate din închisorile de teamă și supărare; Lucrul care vă va duce departe de cancer și vă face o creatură vie din nou; Lucrul care vă va învia în zilele din urmă; stă chiar lângă voi, și voi vă temeți de El. Nu vă temeți. Acesta este El.

122 “Eu sunt,” A zis El, “Nu vă temeți. Eu sunt.” Dar lor le-a fost frică de El; frică să ia Cuvântul Lui pentru aceasta. El a zis, “Acesta este. . . Nu vă temeți. Eu sunt.”

123 Isus i-a întrebat dacă aveau ceva pește. Ei au zis, “Nu.” A zis, “Ne-am trudit toată noaptea.” Și ei au venit la mal și au găsit pește, gătit și stătea gata pentru ei. Au cunoscut, prin minunea aceea, că era El.

124 Încă doi, în timp ce alergau pe drum spre Emaus. Ascultați atenți acum așa cum încheiem. Pe drum spre Emaus într-o zi, după înviere, acolo erau doi; unul, Cleopa, și prietenul lui. O dimineață frumoasă de sabat ca aceasta, primul Paști frumos.

Atenți acum, observați Cuvântul. Pregătiți-vă.

125 Și așa cum ei țineau primul Paști, cu inimi mâhnite, descurajați pentru că a venit o dezamăgire.

126 S-ar putea să fie bărbați și femei aici, astăzi, care țin acest Paști din cauza unor dezamăgiri, ceva are loc. Dar, doar amintiți-vă, Domnul Isus este sculat din mormânt astăzi. El este viu printre oameni.

127 De multe ori, când eu am fost în școală, noi am studiat botanica. Eu întotdeauna am studiat botanica. Botanica, pentru mine, nu este viața plantelor, așa de mult; să privesc cum este crescută planta, și cum vine soarele, și așa mai departe. Botanica, pentru mine, este Acela Care a creat-o, este Făcătorul Care a făcut planta să crească. Oh, ce frumoase sunt florile acelea de Paști! Priviți la ele. Oh, Doamne! Florile frumoase care stau în jur, nici unul nu poate privi în fața uneia și să spună că nu există Dumnezeu, și să fie în regulă mintal.

128 Și aici sunt ei, descurajați acum, mergând înapoi acasă. “Ei bine, noi am pornit afară. Noi am gândit că va fi în ordine, dar noi trebuie să mergem înapoi acasă acum, apoi, pe drum înapoi acolo spre Emaus.” Și așa cum ei mergeau înainte, descurajați, ei. . .

129 Conversația a fost corectă. Ei vorbeau despre El. Aceea era când El a apărut.

130 Și acela-i motivul că El nu apare la așa de mulți dintre noi astăzi, conversațiile noastre sunt că vorbim despre toate altele afară de Cristos. Noi întotdeauna vorbim despre când vom termina lucrul, sau ce vom face aici. Lăsați ca vorbirea voastră să fie despre Cristos. Atunci este când El apare, este când voi vorbiți despre El. Să vorbiți despre El.

131 Și ei mergeau înainte, vorbind despre El. Deși, ei L-au iubit, ei nu au știut că El a înviat din morți.

132 Și mulți oameni, astăzi, care într-adevăr îl iubesc pe Domnul Isus, afară în aceste mari biserici prin toată lumea, ei iubesc pe Domnul, dar ei nu știu de fapt că El a înviat din morți.

133 Observați. Așa cum el mergea înainte, un Străin a pășit din tufișuri și i-a salutat, “Bună dimineața,” poate. Și ei, tot triști, zdrobiți, ziceau, “Oh, eu L-am iubit. Eu L-am văzut stând lângă mormântul lui Lazăr, când un om a fost mort de patru zile, și a zis, ‘Lazăre, ieși afară.’ Oh, cum putea Omul acela să eșueze vreodată? Cum putea El vreodată să ne lase în felul acesta? Și acum noi stăm în rușine și dizgrație? Noi mergem înapoi acasă să începem pescuirea noastră și tâmplăria din nou.” Vedeți?

134 Nu este acela chiar Creștinul modern de astăzi? Oh, lăsați ca vindecarea să aibe loc, și ei strigă victoria. Să cadă Puterea Duhului Sfânt, și ei strigă victoria. Iar acei care sunt într-adevăr umpluți cu Duhul Sfânt, rămân în felul acela în jos prin călătoria vieții.

¹³⁵ Dar omul care încă umblă cu mintea carnală, o mică descurajare să apară, ceva să meargă greșit, și ei se îndepărtează, zicând, “Păi, eu am gândit că a fost în ordine, însă, oh, vai, uite la aceasta acum. M-am gândit că biserica aceea mică niciodată nu va da greș. M-am gândit că această persoană. . .” Tu ai mintea pe lucrul greșit. Vedeți? Pune-ți gândul pe Acela care nu poate da greș. Lăsați ca vorbirea voastră să nu fie despre biserica voastră, ci despre Domnul vostru. Acela este El. Nu despre vecinul vostru, ci despre Domnul vostru. Lăsați ca vorbirea voastră să fie despre El.

¹³⁶ Apoi, așa cum ei călătoreau înainte, vorbind; dintr-o dată, un Om, doar un Om obișnuit. . .

¹³⁷ El nu era un mare cărturar. El nu a fost învățat. El nu avea pregătire. Din câte știm noi, El niciodată nu a mers la școală o zi în viața Lui, dar El avea înțelepciune dincolo de orice om care a trăit vreodată. Când Fariseii au văzut înțelepciunea Lui, ei au zis, “La ce școală a mers El? De unde a venit El? De unde găsiți voi aceste Cuvinte? Cum face El *aceasta*? Noi. . . niciodată nu a venit prin seminariile noastre. El nu vorbește ca unul dintre oamenii noștri. De unde vin aceste Cuvinte?” Și acolo au fost ofensați pentru că El nu aparținea la grupurile lor. El nu S-a asociat cu ei. El a stat afară, vizibil, căci El era Dumnezeu.

¹³⁸ Acolo stătea El, și S-a făcut cunoscut. El a zis, “Dacă voi nu Mă puteți crede, credeți lucrările care Eu le fac. Ele mărturisesc că Tatăl M-a trimis.” El a zis, “Și pregătirea Mea. . .” Cu alte cuvinte, în acest fel, “Dacă pregătirea mea nu satisface dorințele voastre, dacă rangul Meu. . . Care, Eu nu am nici unul. Dar, rangul Meu, diploma Mea, nu este din seminariile voastre. Diploma Mea este lucrările pe care le fac Eu, că Tatăl M-a trimis. Ele sunt diploma Mea.” Aceea este cea mai bună diplomă de care știu eu. Dumnezeu, să ne dea mai multe diplome din acelea! “Lucrările care Eu le fac sunt o adeverire că Tatăl M-a trimis. Dacă aceea nu este suficient, credețile pe acelea în locul Meu.”

¹³⁹ Acum observați-L. Oh, eu Îl iubesc! Așa cum Îl văd umblând pe acolo, și El a zis, “De ce sunteți așa de triști? Ce vă face să vă simțiți în acest fel? Ce zi frumoasă! Priviți cum arată totul!”

¹⁴⁰ El a zis, “Da,” zicea, “Eu știu, dar noi am nădăjduit. . .” A zis, “Ești Tu doar un străin pe aici? Păi,” zicea, “nu știi Tu că, Isus din Nazaret, un Om care a fost aprobat de Dumnezeu, prin mari semne și așa mai departe? Noi L-am urmat timp de trei ani și jumătate. Și—și Pilat L-a răstignit. Și ei L-au îngropat, L-au pus în mormânt. Păi,” ei au zis, “noi eram în speranța că El va fi un rege, un mare conducător. Și cum El zace acolo, este în mormânt, îmbălsămat, și zace în mormânt.”

“Păi,” El a zis, “nu cunoașteți voi Scripturile?”

141 Oh, mie îmi place asta! Ce a făcut El? A mers drept la Scripturi, să-și dovedească punctele Lui. Și orice Duh adevărat al lui Dumnezeu va merge drept la Scriptură.

142 Ce a făcut El? A mers înapoi în Vechiul Testament, Cărțile lui Moise, și a început să vorbească despre Moise și despre diferiți alții, cum că ei au zis că Isus va veni, cum va suferi El și ce va face El. El a zis, “Nu știți voi aceasta, Scriptura, Cuvântul?” A zis, “Nu știți voi că acel Cuvânt care a fost în urmă acolo a fost făcut viu? Nu știți voi că Cristos ar fi trebuit să învieze din morți? Și acolo . . .”

143 “Nu, noi nu am știut asta.” Oameni buni, Îl iubeau, dar nu au știut că El era înviat din morți.

144 Așa este astăzi, același lucru astăzi, exact, frate, soră. Oh, fie ca Dumnezeu să trezească ființa voastră cea mai adâncă! Oamenii nu înțeleg că El a înviat din morți. El nu este mort. El este viu.

145 Și El a ieșit afară, sub deghizare. El li s-a arătat în forma unui Om.

146 El ar putea să vă apară în forma vecinului vostru. El ar putea să vi se arate în forma unui—unui predicator, sau mama voastră. Cristos vi se arată în oameni. Atunci, tratați pe fiecare corect, fiți amabili, fiți prietenoși, fiți iubitori. Cristos este în persoană. “Cristos în voi, nădejdea Slavei.” Și așa cum mergeți înainte, și oamenii vi se arată, o persoană amabilă începe să vă vorbească, ascultați la el. Voi nu știți, acesta ar putea fi Isus care vă vorbește. Vedeti, El apare. “Eu voi fi cu voi, chiar în voi. Și așa cum faceți acestora, voi îmi faceți Mie.”

147 Oh, când voi ajungeți să priviți la aceasta în felul acela, vechea tradiție cade jos. Vedeti? Aceasta nu devine o formă de cuvinte, și o declarație de așa multe cuvinte puse împreună. Aceasta devine o realitate vie că Cristos este în noi acum. Duhul Sfânt se mișcă înainte și înapoi, prin fiecare ființă umană, năpustindu-se prin inimi, cercetând, condamnând viața ruinată de acolo. Și așa cum o mărturisiți, El o ține înaintea lui Dumnezeu, iar Sângele o curățește. Amin.

148 Apoi, așa cum ei mergeau înainte, acum priviți, se făcea către timpul de seară. Oh, eu doar iubesc aceasta!

149 Doresc să fi avut puțin mai mult . . . Oh, Doamne! Eu nu am știut că am fost așa de îndelungat.

150 Priviți. Se făcea spre seară. Eu voi încheia. Ați observat? Acum ascultați cu atenție. Se făcea spre seară. Și El se făcea ca și cum El urma să meargă înainte și să-i părăsească, dar ei L-au convins să vină înăuntru.

151 Mă întreb câtă convingere am face noi astăzi? Mă întreb cât de multă faceți voi chiar acum? “O Doamne, Cel înviat, lasă-

mă să Te conving să vii în inima mea. Vino înăuntru cu mine. Eu vreau să Te cred. Eu am trăit o viață pe jumătate Creștină, astfel eu. . . doar prin a crede într-o credință de cunoștință, și așa mai departe, credință intelectuală. Dar eu vreau să Te cunosc în Puterea învierii Tale, căci acesta este singurul timp când eu va trebui să fac pregătirea. Eu vreau să Te cunosc când îmi pun capul jos să nu mă mai ridic. Eu vreau să Te cunosc în Puterea învierii Tale. Eu nu vreau doar să presupun despre aceasta. Eu vreau să Te cunosc. Vrei Tu doar să intri și să rămâi cu mine? Ziua este aproape dusă.”

¹⁵² Observați, când ei au ajuns înăuntru, au închis ușile, El a putut să vorbească cu ei atunci. Ce diferență a făcut El din acești oameni! Aceia stând pe mal nu L-au cunoscut; ei au fost cu El mult timp. Dar când, Cristos, odată în interior. . .

¹⁵³ Nu Cristos în *afară*, citindu-L, zicând, “Da, aceea-i adevărat.” Ci Cristos în *interior*, zicând, “Asta-i adevărat.” Voi pricepeți deosebirea? Cristos în interior! Și El a zis. . .

¹⁵⁴ Odată înăuntru, ușa este închisă. Atunci El li S-a făcut cunoscut, prin felul cum El a făcut ceva. El a luat pâinea și El a frânt-o.

¹⁵⁵ Și ei au privit, și au zis, “Există numai un Om pe pământ care a putut cândva să facă aceea, și acela este EL.” Chiar felul cum El a făcut ceva! Nu felul cum El și-a format predica Lui; căci ei aveau destui teologi care făceau aceea. Nu felul cum El s-a îmbrăcat; în stilul Hollywoodului, cum ar fi astăzi. Nu aceea. Ci, în felul cum a făcut ceva, ei au știut că acela era felul Lui de-a o face. Și ochii lor au fost deschiși. Ei L-au cunoscut atunci.

¹⁵⁶ Ei nu L-au cunoscut câteva zile. . . sau ucenicii care nu L-au văzut în felul acela. Ei nu au fost închiși înăuntru cu El. Ei nu L-au cunoscut când L-au văzut. Dar acei care odată au fost închiși înăuntru, ei au știut că era Domnul lor.

¹⁵⁷ Și eu vreau ca voi să observați ceva. Atenți acum înainte de încheiere, închei. Chiar în acea dimineață devreme, când Maria Magdalena și Marta erau la mormânt, primele. Ascultați. Întâi, devreme în acea dimineață, Cristos S-a arătat vizibil printre cei ce se trezesc devreme. Și El nu s-a mai arătat, prin decursul zilei, până în timpul de seară. Apoi El S-a făcut cunoscut din nou, căci El era Alfa și Omega.

Va fi Lumină în timpul serii,
Calea spre Slavă tu sigur o vei afla.

¹⁵⁸ Când, Cristos S-a făcut cunoscut în ziua timpurie cu apostolii, la înviere, cu semne și minuni pe care Petru, Iacov, Ioan, și aceia le-au făcut. El S-a făcut cunoscut la oameni (cum?) în Puterea învierii Lui, (ascultați) prin semne și minuni și miracole care le-a făcut El. Este adevărat? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] El S-a făcut cunoscut.

¹⁵⁹ Acum noi am trecut printr-o zi mare. Ziua este dusă; prin mari învățători, Sfântul Augustin; a venit în jos la Martin Luther, John Wesley, Calvin, Knox, toți aceia; în jos prin epoca —Metodiștilor, epoca Bapțiștilor, epoca Nazarinenilor, epoca Sfințeniei Pelerinului, epoca Penticostalilor. Toate aceste epoci au trecut. Soarele merge în jos.

¹⁶⁰ El a zis, “Va fi Lumină în timpul serii. Va fi o zi,” a zis profetul, “care nu va fi zi, nici nu va fi noapte. Aceasta va fi doar cumva ca o ceață.”

¹⁶¹ Și, astăzi, acela-i drumul cum a călătorit lumea, de la prima dimineață a învierii Domnului Isus, și acea prima epocă a bisericii acolo în urmă, în—în Epoca Bisericii Efes. Chiar în prima epocă de acolo, Dumnezeu S-a făcut cunoscut prin semne și minuni și miracole. Aceasta s-a șters în părinții timpurii. A venit în jos prin biserica Catolică, la reformare, în jos pe aici. Ei au avut suficientă Lumină să creadă că El era Fiul lui Dumnezeu. Ei au avut suficientă Lumină să-L accepte ca Salvador personal, și aceasta s-a dus înainte în jos. Dar norii, norii întunerului, învățătorii avându-i pe oameni legați, zicând, “Zilele minunilor au trecut. Toate aceste lucruri s-au dus, cu mulți ani în urmă.” A fost o zi întunecată. Nu întunecată de tot; ei au putut vedea cum să meargă înainte, dar nu prea bine.

¹⁶² Dar, frate, Dumnezeu a promis când soarele ajunge în lumea vestică, că va fi Lumină din nou, tot așa de sigur ca lumea.

¹⁶³ Această Biblie este o Carte orientală. Ea a fost scrisă în obiceiurile orientale. Este scrisă în fel oriental-. . . limbaj, din est. Soarele răsare în est, el apune în vest. Iar la oamenii din est, au avut ziua lor de cercetare la prima înviere. Și soarele a venit dincolo prin epocă. Și civilizația a început de la est, mergând spre vest. Și chiar înainte ca soarele să apună aici pe acest orizont vestic, va fi iarăși Lumină. Același Domn Isus înviat va veni în aceeași Putere a Lui. [Fratele Branham a bătut pe amvon de cinci ori—Ed.] Așa cum El S-a făcut cunoscut Mariei Magdalena și acelora, la început, El Se face cunoscut în Puterea învierii Lui, la epoca de sfârșit. Unde? În timpul sfârșitului.

¹⁶⁴ El a zis, “Vino înăuntru. Se face târziu. Ziua aproape a trecut. Este spre seară. Nu ai vrea Tu să intri?” Și ei L-au adus înăuntru.

¹⁶⁵ Și odată ce era înăuntru, El le-a deschis ochii. El a înfăptuit ceva. Ei au zis, “Numai El o putea face.”

Priviți cum erau ei. Ei au venit o zi întregă acolo.

¹⁶⁶ Acolo este unde au greșit misionarii. Noi am spălat pe scândura de spălat, să suportăm misionarii care au mers acolo,

să împartă broșuri. Noi i-am trimis acolo să învețe teologie. Și acolo este Muddha, Buddha, Mohammed, Sikhs, cei . . . Toate religiile diferite ale lumii sunt acolo cu aceeași teologie a lor care poate produce același lucru ce poate Creștinismul, într-un fel de psihologie. Asta-i adevărat.

¹⁶⁷ Și lumea, numai o treime din ei, în această dimineață de Paști, știe sau au auzit vreodată despre Isus. Două treimi din lume este în comunism și în întuneric. Două treimi din lume niciodată nu au auzit despre Isus sau înviere.

¹⁶⁸ [Fratele Branham bate din palme de două ori—Ed.] Dar, frate, când a venit experiența din Emaus la Cleopa, când ochii lor au fost deschiși, și ei au recunoscut cine erau ei! Și, în timp de câteva minute, ei au călătorit jos pe coridoarele timpului, înapoi la Ierusalim, ușori de picior, cu inima ușurată, spunând oamenilor. “Noi știm că Domnul nostru este înviat din morți, căci noi L-am văzut și știm că El este real.”

¹⁶⁹ Ceea ce este, este că sunt zilele din urmă. Dumnezeu va ridica oameni cu mesaje, cu putere, cu eliberare, cu puterea Evangheliei, să dovedească că Isus Cristos este același ieri, azi, și în veci. [Porțiune goală pe bandă—Ed.]

¹⁷⁰ Eu știu că sună cam emoționant. Nu-i de mirare! Noi trăim într-un timp emoționant. Da, acesta este. Noi trăim în zilele din urmă. Când, Dumnezeu, prin fiecare profet sfânt, prin tot Vechiul Testament, prin Noul Testament, a profetizat, că în timpul sfârșitului, aceleași lucruri care au avut loc la început se vor întâmpla în timpul sfârșitului, și cum întunericul va trece, iar Lumina Evangheliei va străluci peste coridoarele pământului, încă odată, înainte de Venirea Domnului Isus.

¹⁷¹ El a înviat din morți. El este același ieri, azi, și va fi în veci. Isus Cristos a înviat din morți și este viu printre noi. Eu sunt așa de fericit pentru aceea. Inima mea este emoționată dincolo de cuvinte. Când, noi nu trebuie să ghicim despre aceasta. Acesta este Adevărul.

¹⁷² Dumnezeu să te binecuvânteze, prietene. Dacă tu nu știi aceea . . . Să nu acorzi nici o atenție la cel ce aduce acest Mesaj, ci acordă atenție la ce înseamnă Mesajul. Vedeți? Acesta este pentru voi care sunteți în afara lui Cristos. Dacă voi nu-L cunoașteți în Puterea învierii Lui, dacă voi doar . . . Nu luați concepții mentale despre aceasta. Nu vorbiți despre teologia voastră sau credința voastră intelectuală; dacă ceva nu a mărturisit în inima voastră, și inima voastră a fost descărcată și a devenit un mormânt gol (aleluia) față de lucrurile moarte vechi ale lumii, și Cristos a înviat din nou în inima voastră.

¹⁷³ O Dumnezeule, în această dimineață, rostogolește la o parte piatra de îndoială. Ia-o la o parte.

174 Și fie ca El să învieze astăzi în inima voastră, și să vă facă o creatură nouă. Și eu cred că El va veni pe scenă, în câteva minute, și va face aceleași lucruri care le-a făcut El când El a fost aici pe pământ.

Să ne rugăm, în timp ce ne aplecăm capetele.

175 Tatăl nostru Ceresc, se face târziu. Ora este aproape trecută. Dar, a fost la ora aproape trecută când Tu ai apărut. Noi Îți mulțumim pentru Cuvintele Tale Divine. Noi Îți mulțumim pentru această Evanghelie pe care o predicăm și o credem. Noi Îți mulțumim pentru această Evanghelie care Tu ai adevărit-o de a fi Adevărul.

176 Și acum, Doamne Isuse, vorbește sufletelor pierdute. Mulți oameni de aici, Doamne, care Te iubesc, dar ei de fapt niciodată nu Te-au acceptat. Tu umbli cu ei zilnic. Tu ești acela care i-ai ținut să nu fie omorâți de data aceea în accident. Tu erai acela care ai ținut furtuna să nu sufle casa în ziua aceea, în noaptea aceea. Tu ai fost acela care ai venit la ei în timp de necaz. Tu ai fost acela care le-ai dat serviciu când ei nu au avut. Tu ai fost acela care le-ai mângâiat inimile când cei dragi ai lor au mers în mormânt. Tu ai umblat cu ei, dar, totuși, ei nu Te cunosc.

177 Dumnezeu, acordă-ne azi ca fiecare persoană de aici, care este în afară de Cristos, să facă cum a făcut Cleopa și prietenul lui, “Vino și rămâi cu noi. Ziua vieții mele este bine trecută. Vino înăuntru acum și fă în felul Tău.”

178 Și în timp ce avem capetele noastre aplecate, oriunde înăuntru sau afară, există vreo persoană aici care ar zice, printr-o mână ridicată spre Dumnezeu, nu către fratele vostru, ci către Dumnezeu, “Oh, ceva se întâmplă în inima mea, în această dimineață. Eu—eu știu că ceva are loc în inima mea. Eu—eu nu voi mai fi la fel. Eu cred că ceva s-a întâmplat de când am intrat în această clădire în dimineața aceasta. Eu acum accept pe Cristos în inima mea, ca Salvatorul meu. Eu vreau să-mi ridic mâinile spre Dumnezeu, și să zic, ‘Dumnezeule, iată-mă. Aceasta-i tot ce pot face să-mi ridic mâna, să-ți spun că eu Te cred.’”

179 Vreți să vă ridicați mâna? Dumnezeu să vă binecuvânteze, domnule. Asta-i adevărat. Oricare altul, ai vrea să-ți ridici mâna, să zici, “Eu acum Îl accept”? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Asta-i bine. Altcineva?

180 Așa cum vă ridicați mâna, Dumnezeu a promis să vă dea Viață veșnică. “Cel ce ascultă Cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viață veșnică. Nu va veni la judecată, ci a trecut de la moarte la Viață.”

181 Vreți să vă ridicați mâna acum, zicând, “Doamne, eu cred”? Nimeni nu se uită; doar Domnul Isus și eu, dacă doriți. Doar

ridicați-vă mâna, ziceți, “Eu acum Îl accept ca Salvatorul meu.” Ați vrea să vă ridicați... Dumnezeu să vă binecuvânteze, pe tine, pe tine, pe tine, pe tine. Oh, asta-i bine, doar sumedenie de mâini. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Asta-i bine.

¹⁸² Ce vă face aceasta? Vă dă Viață. Voi v-ați ridicat mâna către Stăpân, zicând, “Eu o cred.”

¹⁸³ Isus a zis, “Cel ce crede nu va fi condamnat; a trecut de la moarte la Viață.” Chiar acum voi aveți Viață veșnică. Nu sunteți voi fericiți referitor la aceasta?

¹⁸⁴ Mai există altul înainte ca să ne rugăm, încă unul să zică, “Frate Branham, în această dimineață de Paști, eu știu, înainte chiar ca eu să văd semnele vizibile ale apariției lui Cristos, dacă El va face așa, eu acum Îl accept înainte să văd ceva. Eu nu voi fi ca Toma, să aștept până când Îl văd și-L pipăi, și așa mai departe, și apoi să zic. Eu Îl voi accepta chiar acum.”

¹⁸⁵ El a zis, “Cu cât este mai mare răsplata acelora, care nu au văzut încă, sau simțit, sau orice, dar au crezut!”

¹⁸⁶ Mai există altul care își va ridica mâna, înăuntru sau afară? Dumnezeu să vă binecuvânteze, și pe tine, și pe tine. Tu, soră, Dumnezeu să te binecuvânteze. Tu, soră, Dumnezeu să te binecuvânteze.

În ordine, cu capetele noastre aplecate.

¹⁸⁷ Tatăl nostru Ceresc, Tu ai zis, “Predicați Cuvântul. Fiți gata la timp, și ne la timp. Certăți, muștrați cu toată îndelunga răbdare și învățătura.” Să nu predicați o altă Evanghelie decât aceea care ne-a fost dată. Cristos a murit, a înviat din nou a treia zi, după Scripturi; acum șade în locurile Cerești, în Prezența Majestății lui Dumnezeu, făcând mijlociri asupra mărturisirii noastre. Și Acesta este Cuvântul Lui, “Cel ce ascultă Cuvintele Mele, și crede în Cel care M-a trimis, are Viață veșnică.”

¹⁸⁸ Și, astăzi, în acest mesaj grăbit, împrăștiat, mulți și-au ridicat mâinile. Tu i-ai văzut. Cum ai fi putut chiar Tu să nu-i vezi, când Tu cunoști fiecare vrabie care cade pe stradă! Tu o știi. Marele atotputernic Dumnezeu, Tu vezi totul, Tu cunoști totul, și poți face totul. Acum, conform cu Cuvântul Tău, Tu i-ai salvat pe aceștia din păcat, și noi Îți mulțumim pentru aceasta, Tată. Fie ca viețile lor să fie lungi, fericite. Fie ca ei să Te slujească toate zilele vieții lor.

¹⁸⁹ Venind, deseară, dacă ei niciodată nu au fost scufundați, fie ca ei să vină și să fie botezați, chemând Numele Domnului, și să fie umpluți cu Duhul Sfânt chiar în această seară. Acordă aceasta, Dumnezeule scump. Noi o cerem în Numele lui Cristos.

¹⁹⁰ Acum, Tată, noi intrăm în serviciu. Eu știu că Cuvântul Tău nu poate cădea. El a zis, că, în orașul nostru propriu, "Slujitor, în orașul lui printre oameni." Dar, de două ori, Doamne, Tu ai lăsat să se întâmple, în acești zece ani. Nu ai vrea să o acorzi din nou astăzi? Este Paști, și mințile noastre sunt toate proaspete asupra gândurilor de Paști, asupra învierii. Acesta-i proaspăt, din nou, asupra Evangheliei, în această dimineață, de la auzirea Lui predicat aici de două ori. Și noi vrem să Te vedem, Doamne. Și eu le-am spus oamenilor că Tu ești aici. Tu ai zis că Tu erai. Tu erai omniprezent, întotdeauna. Nu ai vrea Tu să vii acum și să iei instrumentele, așa de sărace cum sunt, Doamne, ale slujitorului Tău sărman? Lucrează prin noi, astăzi, ca bărbații și femeile care șed aici, și aceia care tocmai Te-au acceptat, să vadă ce au făcut ei; că Acesta nu este ceva fals; Acesta este Domnul Isus. O Dumnezeule, acordă aceasta. Căci noi o cerem în Numele lui Isus, Amin.

¹⁹¹ Oh, vai! Vă simțiți bine? [Adunarea, "Amin."—Ed.] Eu doar mă simt în felul acela, chiar dacă sunt obosit și sleit. Doar cât de glorios este Cuvântul!

Acum, prieteni, toată predicarea ce am putut s-o fac . . .

¹⁹² Eu—eu cumva . . . Astăzi, am predicat de două ori. Trebuie să mă grăbesc, mâine, să conduc. Eu trebuie să plec dimineață devreme la Tacoma, Washington, înainte în Canada. Și ei au vrut ca eu să zbor, să fiu pentru servicii mâine, dar eu pot conduce.

¹⁹³ Deci acum observați, acum, toată predicarea care aș putea s-o fac; un lucru Cristos l-ar putea face, și ar valora toate lucrurile care le-aș putea spune eu într-o mie de ani, pentru voi, dacă ați trăi să o vedeți.

¹⁹⁴ Acum eu vreau să vă întreb ceva, și eu vreau să fiți doar așa de reverenți. Acum, mulți dintre voi stau în picioare. Eu știu că sunteți oboseți, dar dați-ne doar câteva minute. Acum, eu iau acest . . .

¹⁹⁵ Înțelegeți, eu nu spun că aceasta va fi. Eu sunt, prin credință, că am cerut lui Dumnezeu să facă așa. Eu îi cer Lui acum ca El să producă o adunare aici, tot așa cum El face pe câmp, ca oamenii de aici la Jeffersonville să știe că Isus a înviat din morți. Acum, noi am avut-o de două ori.

¹⁹⁶ Eu nu știu când ajung să fiu înapoi după ziua de azi, la tabernacol, din nou. Mie îmi place această mică, biserică veche. Nu este prea mult, pentru străini în ea. Chiar aici sunt amprentele mele, încă, pe acest amvon, pentru doisprezece ani de predicare aici. Eu sunt de douăzeci și trei de ani în Evanghelie acum.

¹⁹⁷ Oh, eu am venit prea departe ca măcar să privesc înapoi! Oh, eu am văzut prea multe! Mie nu-mi pasă ce spun oamenii. Eu—eu știu. Eu știu. Da, domnule. Nu contează, dacă întreaga lume zice diferit. “Eu—eu știu în Cine am crezut, și eu sunt convins că El este în stare să păstreze ceea ce eu l-am încredințat împotriva zilei.”

¹⁹⁸ Cei mulți dintre prietenii care șed aici, și așa mai departe, unii dintre ei în afară. Eu am doi doctori prieteni de-ai mei care sunt prezenți, de asemenea.

¹⁹⁹ Eu nu sunt un fanatic. Eu doar . . . dacă este nevoie. . . Dacă o numiți fanaticism, să credeți învierea lui Isus, atunci eu sunt un fanatic. Asta-i adevărat. Eu o cred, cu toată inima mea.

²⁰⁰ Acum, aici este pricina mea, că Isus a înviat din morți. Eu cred, că dacă El a înviat din morți. . . El a zis, “Chiar aceleași lucruri pe care le fac Eu le veți face și voi. Chiar mai multe decât acestea veți face voi, căci Eu merg la Tatăl Meu.”

²⁰¹ Și eu cred, aici în această dimineață de înviere, dacă Dumnezeu doar va apare din nou aici pe scenă, într-o formă ca voi să puteți să cunoașteți că acesta este El! Ați vrea să-L vedeți? [Adunarea, “Amin.”—Ed.] Ați vrea să fiți ca Cleopa și aceia, care veneau? Atunci, dacă Dumnezeu va face aceea, eu v-am spus Adevărul Evangheliei, atunci.

²⁰² Acum, ce ar face El dacă El ar apare aici în această dimineață? Ar putea El spune. . . Ați veni voi, să spuneți, “Ai vrea Tu să mă salvezi, Doamne?”

²⁰³ Ce ar spune El? “Eu am făcut aceea când Eu am murit pentru voi la Calvar.” Căci, aceea este Evanghelia Lui.

Ziceți, “Mă vei vindeca, Doamne?”

El ar zice, “Eu am făcut-o când Eu am murit pentru voi la Calvar.”

²⁰⁴ Acum, singurul lucru care El l-ar putea face, va fi să arate semne și minuni printre voi, care să vă facă să credeți și să o acceptați. Este adevărat? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.]

²⁰⁵ Acum, eu cred că băieții au dat ceva cartonașe de rugăciune în dimineața aceasta. Billy mi-a spus, cu câteva minute în urmă, a zis, “Ele se termină, doar după puțin.” Dar ei nu au avut destule să meargă în jur. El a venit sus după mai multe, și a pierdut timpul să vină sus. Când el a pornit să meargă afară, să ia niște cartonașe, atunci Fratele Neville a început să cânte *Crede Numai*.

²⁰⁶ Și iată-i venind, alergând sus acolo. Și Fratele Woods și ceilalți au spus, “Păi, cântările deja s-au cântat, și așa mai departe,” deci eu a trebuit să mă grăbesc drept jos. Și nu am luat prea multe cartonașe, poate cincizeci sau o sută, cam așa ceva, afară, probabil. Noi putem trece așa de mulți cât este posibil.

207 Acum eu vreau să luați afară cartonașele voastre de rugăciune. Este un cartonaș patrat. El are fotografia mea pe el, și pe spatele lui este un număr. Și noi vrem să aliniem oamenii, pe aici, și să ne rugăm pentru ei, doar în grupuri așa cum ei vin înainte. Și ne rugăm pentru ei așa cum putem.

208 Acum, în timp ce vă scoateți cartonașele afară, și vă pregătiți, acum eu vreau să observați. Există mulți aici care nu au cartonașe de rugăciune. Există poate o sută de oameni aici care nu au cartonașe de rugăciune. Cartonașul de rugăciune nu înseamnă nimic, nici un lucru. Singurul lucru care înseamnă este ca voi să aveți credință în Dumnezeu.

209 Isus s-a rugat pentru oameni, asta-i adevărat, și de multe ori El le spunea ce era greșit. Dar El a zis . . . niciodată nu a zis, “Eu te-am vindecat.” El a zis, “Credința ta te-a mântuit.” Oamenii care au venit acolo . . .

210 Acolo era orbul acela Bartimeu, pe drum, șezând acolo, cerșind. Isus mergând, poate la poarta aceea, drumul acela de—de unde ședea Bartimeu, era de aici aproape până la următorul colț. Și aici a coborât Isus. Și acolo acel orb cerșetor șezânt rezemat de perete acolo, strigând.

211 Oamenii strigau, “La o parte cu fanaticul acela! Vino aici, palavragiule, de ce nu faci ceva minune și să ne arăți!”

212 Alții ziceau, “Osana! Osana! El este Regele, al—al lui David, Fiul lui David.”

Și toți aceia, diferiți, amestecați.

213 Și Isus, mergând spre Calvar, cu fața Lui. . . El se mișca spre acela. Eu Îl văd umblând. Și viața Lui tânără, numai în vârstă de treizeci și ceva de ani, El arăta bătrân. Ei au zis că El avea cam “cincizeci,” dar El era numai de treizeci și trei de ani. Și acolo El avea fața Lui împovărată, cu păcatele lumii peste El, și fiecare boală care a fost vreodată, atârnau pe El. Și El mergea spre Calvar, să fie răstignit.

214 Și acel cerșetor bătrân orb de acolo, mâneci zrențaroase și de toate, zicând, “Tu Fiu al lui David, ai milă de mine! Ai milă de mine!”

Oamenii au zis, “Stai jos!”

215 Dar Isus s-a oprit; s-a întors în jur, a privit înapoi de tot acolo, și a zis, “Credința ta te-a vindecat.” “Credința ta!”

216 Sărmana femeie, nu era prea mult la ce să privești. Ea s-a înghesuit prin mulțime și sub picioarele lor, și a mers acolo și I-a atins haina, a alergat înapoi acolo afară în mulțime pe undeva și s-a așezat jos.

217 Isus s-a oprit, a zis, “Cine M-a atins?” El a privit în jur. El a zis, “Credința ta te-a făcut bine.”

“De ce judecați în inimile voastre?” A zis . . .

Femeia de la fântână.

El a gândit că era ca o me- . . . ei au zis atunci . . .

218 Când Filip a venit la El, când El . . . la începutul slujbei Lui. Isus stătea într-un rând de rugăciune, rugându-se pentru bolnavi.

219 Aici este Isus, ieri. Acesta va fi Isus, astăzi, căci El este același. Când Lumina aceea era acolo dimineața, Ea este aici seara, același Isus; ieri și astăzi, vedeți, tot la fel.

220 Și când Isus stătea acolo, acolo era un om care a fost salvat. El a alergat și și-a luat prietenul, numit Natanael. Și astfel el a mers și l-a luat pe Natanael. Și Filip a mers și l-a adus pe Natanael. Și el l-a găsit pe Natanael sub un pom, rugându-se.

221 Și când el l-a adus înapoi . . . Isus a venit sus. A stat afară în audiență, oriunde era el. Isus era acolo, rugându-se pentru oameni.

222 El a privit afară, a zis, “Iată un Israelit în care nu este viclenie.”

223 “Păi,” el a zis, “cum m-ai cunoscut Tu, Rabi?” Sau, “învățătorule, reverend,” un titlu.

224 El a zis, “Păi, înainte să te cheme Filip, Eu te-am văzut sub pom.”

225 “Păi,” Fariseii au zis, “voi vedeți, El este un vrăjitor. El este un diavol. El este Beelzebub.”

226 Dar ce a zis Filip? Ce a zis Natanael? El a alergat sus și a căzut jos, și a zis, “Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Tu ești Regele lui Israel.”

227 El a zis, “Pentru că Eu ți-am spus aceasta, tu crezi? Tu vei vedea mai mari decât acestea, pentru că tu ești un credincios. Înțelegeți? Tu vei vedea mai mari decât acestea.” Vedeți?

228 Acum, acela este același Isus astăzi. Acum să aliniem bolnavii, și să începem să ne rugăm pentru ei.

229 Acum voi de acolo afară din audiență, fără cartonașe de rugăciune, eu vreau doar ca voi să credeți cu toată inima voastră. Dumnezeu vă va face bine, șezând chiar în locurile voastre. El poate să întoarcă slujitorii Lui în jur și să zică același lucru pe care El l-a spus atunci. Nu credeți voi asta? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] În ordine.

230 Acum eu vă voi spune ce vreau să faceți. Cine are cartonașul de rugăciune numărul unu? Să vedem. Ridică-ți mâna. Cartonașul de rugăciune numărul unu, numărul unu. Numărul doi . . .

231 Aliniați-vă *aici*. Acum, eu doar trebuie să-i iau câte unul, căci noi nu . . . noi—noi nu avem ceva loc să stea.

²³² Numărul doi, cine are cartonașul de rugăciune numărul doi, ai vrea doar să-ți ridici mâna? Cartonașul de rugăciune. . . Această doamnă de aici. Numărul trei. . . Vino pe aici, în partea *aceasta*, doamnă. Numărul patru, cine are cartonașul de rugăciune. . .

²³³ Cine are cartonașul de rugăciune numărul trei? Eu nu cred că eu îl am pe acela. Cartonașul de rugăciune trei.

Cartonașul de rugăciune patru.

²³⁴ Cartonașul de rugăciune cinci. Cine are cartonașul de rugăciune cinci? O doamnă acolo în spate. În ordine.

Cartonașul de rugăciune numărul șase.

Numărul șapte.

²³⁵ Ai vrea să vii pe partea *aceasta*, chiar aici. Acum lăsați, patru, cinci, șase, șapte. Eu nu știu cum. . . Voi să-i aduceți pe *aici*, în jurul. . . peste platformă, poate, poate. În ordine. Doar așa de repede cât puteți. Pianistul va cânta *Crede Numai*, dacă vreți.

Eu nu am nici o cale să cunosc cine, unde, cum, când, cine.

²³⁶ Acum să vedem câți putem noi așeza sus. Ați vrea să veniți chiar înainte acum? Acela-i cartonașul de rugăciune numărul unu, doi, trei, patru, cinci, șase, șapte.

Cine are opt, cartonașul de rugăciune opt? Chiar acolo, fiule.

²³⁷ Cartonașul de rugăciune nouă. Ridică-ți mâna, oricine are cartonașul de rugăciune nouă.

²³⁸ Poate cineva surd, și nu poate auzi. Priviți la cartonașul cuiva care șade alături de voi.

Cartonașul de rugăciune nouă, ai vrea să-ți ridici mâna, nouă?

²³⁹ Este cineva care nu se poate ridica? Dacă sunteți olog, nu vă puteți ridica, ei vă vor aduce sus.

Cartonașul de rugăciune nouă, poate ei au ieșit afară.

Cartonașul de rugăciune zece. În regulă, doamnă, pe aici.

Cartonașul de rugăciune unsprezece. Dincolo pe *acea* parte, domnule.

Cartonașul de rugăciune doisprezece. Pe *aici*, domnule.

Cartonașul de rugăciune treisprezece. În regulă, doamnă, pe *aici*.

Cartonașul de rugăciune patrusprezece. Acolo, tu ai patrusprezece?

Cincisprezece. Pe *aici*, doamnă, dacă vrei.

²⁴⁰ Asta-i bine, doar veniți. Eu presupun că veți merge, poate mergeți chiar în jur, dacă puteți, acolo jos, pe acel interval,

dacă vrei. Vino chiar acolo, Bill. Cel puțin, stai chiar aici în mijloc la acel interval. Asta-i corect. Asta-i corect. Aliniază-i acolo. Chiar *aici* jos, doamnă. Doamnă, chiar acolo jos, soră dragă. Și mergi drept prin rând.

241 Să vedem câți aliniem noi. Să așteptăm doar un minut, la aceștia acum, doar pentru un minut. [Fratele Branham face pauză.—Ed.]

242 Acum doar fiți foarte reverenți. Rămâneți pe scaune, păstrați calmul, liniștiți. Acum, aceasta este o casă a lui Dumnezeu. În ordine. Luați acea rugăciune. . .

243 [Cineva vorbește cu Fratele Branham—Ed.] Ce spui? Ce spui? În regulă, putem să mai punem încă câțiva? În regulă. Cartonașul de rugăciune. . .

244 Unde am rămas? Da. Care vă este cartonașul de rugăciune, domnule? [Fratele zice, “Patrusprezece.”—Ed.] Patrusprezece. În regulă.

245 Cartonașul de rugăciune cincisprezece, șaisprezece, șaptesprezece, optsprezece, nouăsprezece, douăzeci.

246 Pe *aici*, doamnă. Sus pe *acolo*, pe *acolo*, mergi pe *acolo*. În ordine. Acea va face totmai cam câți putem noi așeza. Mergi pe *acolo*, doamnă. Ei vor avea grijă de tine, dacă vrei. În ordine.

247 [Cineva vorbește Fratelui Branham—Ed.] Ce spui? Păi, aceea este în ordine. Acea va fi suficient așa cum noi putem așeza chiar acum, chiar așa.

248 Ce? Sângerează nasul fetei, soră? Doar să ne oprim, câteva minute. Ați vrea să vă aplecați capetele doar un moment. [Fratele Branham părăsește microfonul amvonului și merge la copil—Ed.]

249 Tată, în Numele Copilului Tău preaiubit, Domnul Isus, ne rugăm ca Tu să atingi acest copil, Dumnezeuule. Oprește sângele. Fie ca acesta să înceteze acum. Fie ca Numele Tău să fie slăvit. Căci, noi muștrăm această scurgere de sânge, în Numele lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu.

250 [Fratele Branham vorbește încet cu cineva și apoi se reîntoarce la amvon—Ed.]

În ordine, să ne ținem capetele aplecate acum, un minut.

251 Doamne Isuse, stând în audiență, astăzi, sunt mulți care așteaptă. Noi Îți mulțumim pentru puterea Ta de vindecare. Acum noi cerem, cu toată inima noastră, Doamne, ca Tu să acorzi lucrurile care le-am cerut. Fă-o pentru slava lui Dumnezeu. Noi ne rugăm prin Numele lui Isus. Amin.

252 În ordine, acum, să fim tot așa de reverenți cât putem. Amintiți-vă, eu nu știu. Aceasta toată doar se mișcă afară în Dumnezeu.

253 Acum, acolo—acolo sunt oameni în rândul de rugăciune pe care îi cunosc. Fratele Woods care stă acolo, eu îl cunosc. Eu cunosc a doua, a treia persoană din spatele aceleia. Eu îi cunosc. Eu o cunosc pe doamna aceasta care șade aici, prima doamnă. Eu nu știu ce este rău cu ea, dar eu știu că ea este acolo. Eu presupun căci cam aceea este limita despre cei care-i cunosc în rândul de rugăciune.

254 Există mulți aici afară care—pe care eu nu-i cunosc. Și voi înșivă sunteți martori ai acestor lucruri, că eu nu vă cunosc. Dar Isus Cristos vă cunoaște, vă cunoaște El? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.]

255 Acum câți de acolo afară nu au cartonașe de rugăciune, și vreți să fiți vindecați, oricum? Ridicați-vă mâinile sus, sus tare, sus tare. Asta-i bine. Dumnezeu să vă binecuvânteze, în ordine, fără cartonașe de rugăciune. Acum eu vă cer să faceți aceasta. Dacă Duhul Sfânt vine și unge, voi priviți încoace și credeți cu toată inima voastră. Voi doar priviți, și ziceți, “Doamne, eu într-adevăr cred cu toată inima mea.” Dacă veți face aceea, Dumnezeu vă va acorda vindecarea. “Eu o cred cu toată inima mea.” Acum, să nu vă mișcați în jur. Fiți foarte reverenți. Doar fiți cât puteți să fiți de reverenți.

Acum să ne rugăm din nou.

256 Acum eu vreau să vă întreb, cu capetele voastre aplecate. Dacă Isus a înviat din morți. . . Acum, aceasta nu este să vă vindece. Aceea este numai o adevărire că El a înviat din morți. Dacă Isus Cristos a înviat din morți, atât cât privește salvarea și vindecarea, El deja a plătit aceea la Calvar. Este adevărat? Spuneți, “Amin.” [Adunarea, “Amin.”—Ed.] Nu există nimic ce El ar putea face; numai, să facă ceva, un fel de semn sau o minune, care v-ar face să știți că El este înviat din morți. Dacă El ar face aceea odată, aceleași lucruri care El le-a făcut când El a fost aici pe pământ, voi s-ar cuveni să-L acceptați. Este adevărat? [“Amin.”] Veți face voi aceasta? Dacă veți face, ridicați-vă mâinile. Dacă El va face un lucru așa cum El a făcut când El era aici pe pământ, o veți accepta voi? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Sută la sută.

257 Acum, Tată, mă rog ca Tu să fii milostiv. Iar acum, pentru slava Ta, Doamne, mă rog ca Tu să acorzi aceasta chiar aici, astăzi, în tabernacol, să o stabilești pentru totdeauna, că Tu ai înviat din morți. Acum, în Numele lui Isus Cristos, eu cer această binecuvântare pentru slava lui Dumnezeu. Amin.

258 Acum, pentru slava lui Dumnezeu, și pentru Puterea învierii Lui, pentru omnipotența lui Dumnezeu, eu acum iau fiecare duh de aici sub controlul meu, în Numele lui Isus Cristos. Deci, faceți cum vi se spune.

259 Iar acum eu vreau ca doamna aceea, *aici*, să se ridice doar chiar aici lângă microfon. Eu o cunosc pe doamna. Eu—eu cred

că numele ei este Sutton, eu nu greș- . . . [Sora zice, “Nu. Cobb, acum.”—Ed.] Oh, Cobb, îmi pare rău. Și eu am văzut femeia înainte, deci ea vine aici la tabernacol din când în când. Și acum, însă, eu nu știu nimic despre ce este rău cu ea. Dar acum singura cale prin care eu ar trebui să știu aceea, ar fi vreun fel prin care Dumnezeu să-mi spună. Nu este adevărat, D-nă. . . [Da, este.”] Cobb? [“Asta-i adevărat.”] Cobb? În ordine. Cobb, ar fi, este numele tău acum? [“Da.”] În ordine. În ordine.

²⁶⁰ Doamna Cobb, singura cale ca eu să cunosc ce era rău cu tine, ar fi ca Dumnezeu să trebuiască să mi-o descopere. [Sora zice, “Da.”—Ed.] Și, apoi, dacă El ar face aceea, aceea ar trebui să vină printr-o Putere supranaturală care nu aparține la ființa umană. Aceasta va trebui să vină din Putere Divină. Nu este adevărat? [“Așa este.”] Și apoi, făcând așa, te-ar face aceea să crezi că eu v-am spus Adevărul despre învierea Lui? [“Da.”] Vedeți?

²⁶¹ Te va face aceasta să o crezi, prietene? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.]

²⁶² Acum, cum—cum ar fi dacă Isus stătea aici îmbrăcat cu acest costum pe care El mi l-a dat? [Sora zice, “Laudă Domnului!”—Ed.] Vedeți? Și El—și El stătea aici, dacă este. . .

²⁶³ Acum, femeia poate avea probleme financiare. Ea poate are necaz familiar. Ea poate avea necazuri de boală. Eu nu știu. Dumnezeu știe asta. Eu nu știu. Eu nu vă pot spune. Poate fi că ea a făcut ceva în viața ei, care a determinat orice este necazul ei care a venit peste ea. Eu nu știu. Dumnezeu știe. Eu nu.

²⁶⁴ Dar, El poate să-mi spună. Ei bine, aceea este ceea ce este. Isus a zis, “Eu nu fac nimic numai dacă Tatăl Îmi arată.” Aceasta trebuie să vină prin aceea.

²⁶⁵ Acum, ce fac eu acestei femei de aici, nu va fi citirea minții ei. Nu, domnule. Ferească Dumnezeu. Dumnezeu știe că aceea este greșit. Aceasta nu va fi. Dumnezeu din Cer, ca judecătorul meu, știe că aceasta nu este. Aceasta este greșit, vedeți. Nu citirea minții ei.

²⁶⁶ Însă, aceasta va fi prin Puterea învierii, Isus Cristos în Biserica Lui. Priviți la Petru și aceia, când ei au stat acolo și au privit asupra oamenilor. Cum Pavel și diferiți alții au privit asupra oamenilor, și ei și-au dat seama că acolo erau anumite lucruri care erau greșite.

²⁶⁷ Isus, vorbind femeii de la fântână, El a purtat o conversație cu ea. Acum, noi toți știm aceea, Sfântul Ioan al—al 4-lea capitol. El a vorbit cu femeia la fântână. Și în timp ce vorbea cu femeia la fântână, El doar îi prindea duhul.

²⁶⁸ Tatăl I-a spus să meargă sus pe drumul Samariei. Ierihonul este unde mergea El. Acesta era chiar drept în jos în felul *acesta*, de la Ierusalim. Dar El a mers mult roata, Samaria, pentru că Domnul I-a spus să meargă acolo sus.

269 Și El a șezut acolo la fântână; i-a trimis pe ucenicii Lui departe. El știa că femeia venea. Când ea a venit cu ulciorul ei de apă, El a zis, “Adă-Mi să beau.”

Ea a zis, “Nu este obișnuit ca Tu să-mi ceri așa ceva.”

270 El a zis, “Dar dacă ai fi știut cu Cine vorbea-i, tu Mi-ai cere de băut. Eu ți-aș da apă după care tu nu ai venit aici să scoți.”

271 Este adevărat? [Sora zice, “Da.”—Ed.] Atunci, după ce conversația a mers înainte puțină vreme, El în final a aflat chiar exact unde era necazul ei. [“Da.”] A zis, “Du-te aduși bărbatul.” [“Da.”]

Ea a zis, “Eu nu am nici unul.”

272 A zis, “Asta-i adevărat. Asta-i adevărat.” A zis, “Tu ai cinci și acela pe care-l ai acum nu este bărbatul tău.”

273 Ea a zis, “Îmi dau seama că Tu ești un Profet. Eu știu când vine Mesia El va face aceasta, căci El ne va spune lucrurile.” [Sora zice, “Mulțumesc lui Dumnezeu.”—Ed.] “Dar cine ești Tu?”

A zis, “Eu sunt Acela, care-ți vorbește.”

274 [Sora zice, “Amin.”—Ed.] Acum, acela era Isus ieri. [“Mulțumesc Domnului.”] Acela-i Isus astăzi. [“Laudă Numelui Lui.”] Acum, pentru ca să . . .

275 Pentru tine, doamnă, singura cale care o am de a ști, ar fi că trebuie să fie vreun fel de contact între tine și eu, cu Dumnezeu, care ar face-o cunoscut. [Sora zice, “Da.”—Ed.]

276 Ai văzut tu vreodată acea fotografie pe care au luat-o ei Îngerului Domnului stând lângă mine, Lumina aceea, tu știi? [Sora zice, “Da, am văzut-o.”—Ed.] Tu, tu ai văzut una dintre acelea? [“Am văzut-o. Am văzut.”]

277 A văzut biserica vreodată. . . Oh, voi ați văzut-O, aici în biserică, desigur. [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.]

278 Acum, Acea este ceea ce încerc să aduc aproape de noi acum. Acum, Lumina aceea este același Stâlp de Foc care a condus pe copiii lui Israel, care era Isus Cristos, asta-i adevărat, Îngerul legământului. El era forma supranaturală atunci, de Lumină.

279 El a venit jos, era trup. El a zis, “Eu am venit de la Dumnezeu, și Mă duc înapoi la Dumnezeu.”

280 Încă puțină vreme și lumea nu Mă va mai vedea, totuși voi Mă veți vedea.” *Lumea* este “necredinciosul,” “Voi Mă veți vedea, căci Eu voi fi cu voi, până la sfârșitul lumii.”

281 [Sora zice, “Oh, laudă lui Dumnezeu. Da, laudă Domnului.”—Ed.] Acum, Domnul fie binecuvântat! Și voi știți că eu sunt . . . eu . . . ceva se petrece.

282 Acum, către audiență, eu vreau ca voi să fiți reverenți. Dar, acum, aceeași Lumină, mulțumiri să-i fie lui Dumnezeu, vine aici la partea mea dreaptă. Se mișcă între mine și femeie. Acum viața ei nu poate fi ascunsă.

283 Acum, sora mea, Acea ce este peste tine acum nu este nimic să te rănească. [Sora strigă—Ed.] Este să te ajute. Este singura cale de salvare. [“Da. Laudă Domnului.”] Tu, tu ești aici. . .

284 Nu, tu nu locuiești aici în oraș. Tu locuiești în New Albany. [Sora zice, “Da.”—Ed.] Tu locuiești în New Albany. [“Laudă lui Dumnezeu.”] Și tu ești sub—tu ești sub îngrijirea unui doctor. Și doctorul ți-a spus că este un fel de lucru, ceva în gât. Ceva. . . Este o boală de bronșită în gâtul tău. [Sora strigă.] Și el ți-a spus, și te-a sfătuit, să părăsești această țară [sora strigă], să pleci de aici, căci aceea este singura cale să te poți face bine. [“Da. Asta-i adevărat.”] Crezi tu că Domnul Isus poate vindeca aceasta? [“Da. Glorie lui Dumnezeu.”]

Să ne aplecăm capetele.

285 Tatăl nostru Ceresc, punând mâinile peste femeie, în timp ce sunt sub ungera Duhului Sfânt, eu condamn această boală, care Tu ai vindecat-o pentru ea la Calvar, și cer ca ea să meargă să fie liberă. În Numele lui Isus Cristos mă rog. Amin.

286 [Sora strigă, tot timpul rugăciunii Fratelui Branham, apoi a zis, “Mulțumesc Domnului.”—Ed.]

287 Mergi în pace, sora mea, și Dumnezeu să te binecuvânteze și să fie cu tine, este rugăciunea mea. [Sora continuă să strige așa cum se întoarce la scaunul ei—Ed.]

288 Acum, fie ca Domnul să fie binecuvântat! Fiți reverenți acum. Priviți. Aveți credință în Dumnezeu. Nu vă îndoiiți.

289 Eu vreau să privești încoace, doamnă. Acum, Acela Care este. . . noi suntem în Prezența Lui, știe toate lucrurile, și te cunoaște chiar de la început. El te-a hrănit cu fiecare părticică de hrană pe care ai mâncat-o vreodată. El cunoaște totul despre tine. Eu aș putea să nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. El știe cine ești, de unde ești, totul despre tine, ce ai făcut în viața ta. Și El este Singurul care te poate vindeca, sau să facă pentru tine ceea ce dorești să se facă. Tu știi că eu nu o știu. Numai Dumnezeu ar trebui să mi-o descopere. [Sora zice, “Asta-i adevărat.”—Ed.] Este acela adevărul? Ridică-ți mâna dacă acela este adevărul. [“Este adevărul.”] În ordine, tu să privești în partea aceasta doar un moment.

290 [Fratele Branham face pauză—Ed.] Doar un moment. Acum, fiecare reverent.

291 Aici este Îngerul Domnului stând chiar aici, doar. . . El este peste o mică. . . Este peste această fetiță care șade chiar aici. Fetița este acolo cu cei dragi ai ei. Copilul suferă cu un fel de

boală în gâtul ei. Este o boală de gât, boală de amigdalite. Asta-i adevărat, nu-i așa, domnule? Puneți mâna dincolo peste ea.

Doamne Dumnezeu, în Numele lui Isus Cristos, Satan este expus.

²⁹² Și eu mustru demonul acela care ține fata. Ieși afară din ea, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

²⁹³ Frate, tu ai venit o cale lungă, să aduci copilul. Dar nu te îngrijora, tu o vei duce acasă acum să fie bine. Credința ta te-a salvat.

Aveți credință în Dumnezeu. [Fratele Branham face pauză—Ed.]

²⁹⁴ Nici tu nu ești din Jeffersonville. Tu ești departe de la Jeffersonville. [Sora zice, “Asta-i adevărat.”—Ed.] Tu ai venit din est, spre vest, când ai venit aici. [“Am venit din Edinburg.”] Și tu ai venit din... ai venit jos pe un drum, un—un drum de beton. Și tu ești dintr-un oraș care este așezat cumva pe partea dreaptă a drumului. Este un fel de afacere guvernamentală pe acolo. Acesta-i Edinburg, Indiana. [“Asta-i adevărat.”] Tu ești din Edinburg, Indiana. [“Asta-i adevărat.”] Și numele tău, eu văd pe acela, este Denton. [“Acea-i corect.”] Și numele tău, este Denton. [“Laudă Domnului.”] Și tu suferi de boală la inimă. [“Da.”] Mergi înapoi acasă sănătoasă. Credința ta te vindecă și te face bine, în Numele Domnului Isus Cristos. Fie ca tu să mergi și să fii făcută sănătoasă. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze. [“Laudă Domnului!”]

²⁹⁵ Aveți credință în Dumnezeu. Credeți cu toată inima voastră. Acum, către popor, aveți credință! Nu vă îndoiiți. Doar credeți acum. Voi îl credeți? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Oh, Doamne! Acesta, nu pe mine; pe El, El este Isus cel înviat. El este Acela care este aici, și face. Acestea sunt aceleași lucruri pe care le-a făcut El, asta-i adevărat, tocmai aceleași lucruri care le-a făcut El.

²⁹⁶ Acum, doamnă, tu și eu ne întâlnim aici în această dimineață. Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi. Eu nu știu nimic despre tine. Tu ești conștientă de aceea. Dar Dumnezeu te cunoaște. El mă cunoaște. Și Duhul Lui este aici între noi.

²⁹⁷ Eu vreau să te întreb ceva așa ca acest tabernacol să știe. Toată viața ta, tu nu te-ai simțit așa cum te simți chiar acum, asta-i adevărat, deoarece tu ești în Prezența Ființei Lui omnipotente. Ai văzut tu vreodată fotografia aceea a Luminii? Acea este tocmai exact ceea ce te face să te simți în felul acela. Eu trăiesc într-o altă lume în acest timp. Eu te pot vedea, doar se face că acolo afară este cineva stând înaintea mea. Și tu știi că este o simțire iubitoare, dulce, smerită. Acela

este Isus Cristos care a înviat din morți. El s-a întors la Viața Duhului, Dumnezeu. Și acum El este aici cu noi. Până la sfârșitul lumii, El va fi cu noi.

²⁹⁸ Tu ești o Creștină. Tu ești o credincioasă. [Sora zice, “Asta-i adevărat.”—Ed.] Și tu nu stai aici pentru tine. Tu stai aici pentru un bărbat, și bărbatul acela este soțul tău. Și omul acela are o ruptură. Și un alt lucru, eu îl văd, el bea la un bar. El este un alcoolic. El, el bea. Și tu ai venit pentru eliberare de la omul acela. Este adevărat? Acum tu știi, doamnă, lucrurile acelea sunt dincolo de orice minte umană. Nu este așa? [“Așa este.”] Aceea trebuie să fie descoperită de Dumnezeu. Crezi tu pentru acesta acum? [“Eu cred.”]

²⁹⁹ Dumnezeu Atotputernic, Care ai înviat pe Isus din morți, și noi suntem aici astăzi savurând binecuvântarea învierii. Eu binecuvântez pe aceasta, roaba Ta, și fie ca ea să primească ceea ce a cerut ea. Mă rog în Numele lui Isus. Amin.

³⁰⁰ Dumnezeu să te binecuvânteze, sora mea. Mergi, primește orice ai cerut. Dumnezeu să o acorde.

Voi credeți? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.]

³⁰¹ În ordine, domnule, privește la mine. Vreau să spun, nu să privești. . . Vreau să spun, așa cum Petru și Ioan au trecut prin poarta numită Frumoasă, ei au zis, “Uită-te la noi.” Eu presupun că suntem străini unul la altul. Noi nu ne cunoaștem unul pe altul; poate ne vedem de prima dată unul pe celălalt. Este aceasta prima noastră vizită, vreodată, timp să ne vedem unul pe celălalt? [Fratele zice, “Da.”—Ed.] În ordine. Atunci, noi suntem perfect, total străini. [“Asta-i adevărat.”] Eu niciodată nu te-am văzut, și tu niciodată nu m-ai văzut. Și iată-ne aici, doi oameni care s-au întâlnit aici în viață. Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi, nu ne cunoaște El, domnule? [“El ne cunoaște.”] El desigur ne cunoaște. Și acum dacă există ceva referitor la tine. . .

³⁰² [Fratele Branham face pauză.] Acolo ceva s-a întâmplat. Acum fiți reverenți, fiecare. [Fratele Branham face pauză—Ed.]

³⁰³ Este o doamnă care șade aici, rugându-se, chiar înapoi *aici*. Ea este deranjată cu constipație. Ridică-te, doar un minut, doamnă. Acela este adevărul, nu-i așa? [Sora zice, “Da.”—Ed.] Și tu ai o tulburare în jurul inimii tale. Aceasta nu-i nimic decât constipare, pentru că ești nervoasă și supărată. Dar tu vei merge acasă să te faci bine. [Mulțumesc Ție, Isuse.”] Văd că se face lumină în jurul tău, unde a fost întuneric. [“Mulțumesc Ție, Isuse.”] Nu te teme. Doar. . .

³⁰⁴ Vedeți, voi nu aveți nevoie de un cartonaș de rugăciune. Singurul lucru ce aveți nevoie este credință. Doar aveți credință în Dumnezeu.

305 [Sora zice, “Isuse, Îți mulțumesc, Doamne.”—Ed.] Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. [“Mulțumesc Ție, Isuse.”] Crede cu toată inima ta. [“Mulțumesc Ție, Isuse.”]

306 Acum, așa cum duhul rău începe să se miște peste această secțiune *aici*. Există cineva care cheamă. Se face rugăciune. Eu văd o fâșie neagră mutându-se de la o femeie la un bărbat. Este un lucru rău, și este chiar sub coastă. Eu văd o examinare. Oh, este omulețul care șade *aici*, rugându-se, ștergându-și ochii. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Ai credință! Tu mă crezi că sunt profetul lui Dumnezeu? Tu mă accepți în același fel? Acum, aceiași lucru care este rău cu tine este rău cu femeia aceea care șade acolo și se uită drept la mine la capătul rândului, chiar acolo cu pălăria mică rotundă pe ea. Acolo este o sfoară întunecată. Doamna care privește peste capul acestei doamne, uitându-se la mine chiar aici, cu mâna sus. Aceea este, doamnă. Asta-i adevărat. Iat-o aici, venind de la unul la celălalt. Acestea sunt puteri rele, trăgând; o dungă întunecată. Tu ai boală, este chiar sub coasta ta aici. Este o boală de fiere. Doamna de acolo o are. Voi amândoi sunteți vindecați. Isus Cristos vă face bine. Acele puteri rele vor pleca, și voi veți fi eliberați. Amin.

307 [Fratele Branham face pauză.] Aveți credință! [Fratele Branham pauzează din nou. Adunarea se roagă tare—Ed.] Acum, doar un moment. Duhul Sfânt este în audiență, lucrând cu oamenii acolo afară.

308 Doamna aceea cu mâinile sus, acolo-i o doamnă șezând chiar alături de ea, la care-i văd examinarea. Ea are ceva rău în tubul intestinal. Asta-i adevărat, doamnă. Crezi tu că Dumnezeu te va face bine? Tu ai boală intestinală. Asta-i adevărat. Ridică-ți mâna sus. Îl accepți pe Isus acum ca vindecătorul tău? În Numele lui Isus Cristos Fiul lui Dumnezeu, Care este aici să facă cunoscut, primește-ți vindecarea în Numele lui Isus Cristos.

309 Eu văd o doamnă cu ceva în jurul capului ei. Se pare . . . Oh, este doamna care șade chiar în spatele ei, a doua doamnă care șade acolo. Ea are un fel de dureri de cap. Neîncetat, dureri de cap. Se uită spre mine. Crezi tu, doamnă, care șezi acolo, o mică, femeie cu părul cărunț, că Dumnezeu te va vindeca? Crezi tu cu toată inima ta? [Sora zice, “Da.”—Ed.] Asta-i adevărat. Dumnezeu să te binecuvânteze. S-a terminat. Tu poți merge acasă acum. Aceasta te-a părăsit, chiar atunci. Dacă aceea-i corect, ridică-ți mâna. Mișcă-ți mâna sus, dacă aceea-i corect. Este dusă de la tine. Tu ești vindecată.

310 Oh, binecuvântat fie Numele Domnului Isus! Veniți, crezând. Duhul Sfânt se mișcă în rând. Oh, ce minunat! Voi Îl credeți? [Adunarea se bucură—Ed.] Uitați-vă ce a făcut El! Aș

dori să pot explica bisericii mele ce este acest simț, cum că, într-o altă lume, tu trebuie să te întrebi dacă tu ești într-adevăr la tabernacol, sau nu. Fiți reverenți. Fiți reverenți.

³¹¹ Eu văd pe cineva venind de departe, departe. Vine în un—într-un loc. El este un om. El vine dintr-o țară unde sunt mulți pomi. Aceasta-i Virginia. Sufere de artrită. Crezi tu că Dumnezeu te vindecă și te face bine? Tu o accepți? O accepți? Tu vii din Virginia, aici, să fii vindecat de artrită. Nu este așa? Tot drumul. . . Da, domnule. Tu ești vindecat acum. Tu poți merge înapoi. Și boala ta de inimă te-a părăsit. Întoarce-te din rând și mergi înapoi, tu ești sănătos. Dumnezeu te face bine. Credința ta te-a salvat.

³¹² Crede pe Domnul Isus Cristos! Voi credeți că El a înviat din morți? [“Adunarea, “Amin.”—Ed.] Dovezile infailibile ale învierii Lui! [Fratele Branham pauzează.] Aveți credință!

³¹³ Acum, scuză-mă, domnule. Îmi pare rău să te țin. Eu—eu nu am control despre aceasta. El mă controlează pe mine; nu eu pe El. El mă controlează pe mine. Eu pot spune că eu devin îngrozitor de slab. Dar eu știu că sunt aproape de cineva, un om cu părul cărunt. Noi suntem. . . Eu știu că tu porți ochelari. Care, aceea ar fi ceva rău cu tine, aceia ar fi ochii tăi. Dar Dumnezeu cunoaște tot despre tine, domnule. Asta-i adevărat. Tu ești aici să fii vindecat de o—o. . . Tu ești nervos, foarte supărat. Aceasta este cauzată de o—o boală de prostată. Tu ai o boală de prostată. Dacă aceea este corect, ridică-ți mâna. Și tu de asemenea ai o boală de inimă. Asta-i adevărat. Tu ai. Și, uite, eu văd al tău. . . Eu niciodată nu te-am văzut în viața mea. Dar inițialele tale sunt A. A. Miller. În ordine, Tu ești la Mount Valley. Tu ești pe drumul tău spre casă, să fii sănătos. Dumnezeu să te binecuvânteze. Mergi, bucurându-te, și crede.

³¹⁴ Dl. Mills, este ușor pentru tine. Acum tu ar trebui să mergi, crezând cu toată inima ta. Eu sunt un străin pentru tine, nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Este adevărat? Tu simți că totul s-a dus, în ordine acum? Dumnezeu să te binecuvânteze. Mergi acasă și fii bine.

Fiecare din voi!

³¹⁵ Ce este dropica de inimă, la Dumnezeu? El o poate face bine la orice timp. El te poate trimite înapoi la Campbellsburg, oriunde este aceasta, o femeie sănătoasă. Tu o crezi? Eu nu te cunosc. Niciodată nu te-am văzut în viața mea. Eu sunt un străin pentru tine. Dar El te cunoaște, și cine ești, și de unde ești. Este adevărat? El ți-a descoperit-o. Este corect? Ei bine, crezi tu această ungere care este peste mine acum, care te cunoaște și totul despre tine, (eu niciodată nu te-am văzut înainte), dacă-mi pun mâinile peste tine, vei fi tu bine? [Sora zice, “Da.”—Ed.]

³¹⁶ În Numele lui Isus Cristos, eu mustru pe Diavolul. Satan, tu ești expus. Tu ai tras acești oameni prin mocirle suficiente. Ieși afară din femeie, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Mergi în drumul tău, fericită.

³¹⁷ Necazul este în spatele tău, dar Dumnezeu te poate face bine. Nu poate El? Poate să te vindece! Tu crezi că El a făcut-o? Dacă o crezi din toată inima ta! În Numele lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, eu mustru această boală. Fie ca tu să mergi și să fii făcută sănătoasă. Dumnezeu să te binecuvânteze. Mergi, crezând cu toată inima ta.

³¹⁸ Vino, vrei tu. Cu toată inima ta, acum, crezi tu? [Sora zice, "Da."—Ed.] Eu sunt un străin pentru tine. Eu nu te cunosc, nu știu nimic despre tine. Niciodată nu te-am văzut în viața mea, din câte știu eu. Dar Dumnezeu Atotputernic te cunoaște. Nu cunoaște El? El știe totul despre tine. El știe cine ești, știe totul. Eu nu știu, nu am nici o cale de a ști, dar El știe. Dar crezi tu că stai în Prezența, nu a fratelui tău, ci a Celui care a privit asupra femeii și i-a spus unde era necazul ei? ["Da."] Eu văd, între tine și mine vine o masă, și tu te dai înapoi de la ea. Tu ai boală de stomac. Aceea este cauzată de un ulcer digestiv în stomac. Acum du-te și mănâncă-ți prânzul. Isus Cristos te face bine. Mergi, crezând cu toată inima ta. ["Laudă Domnului! Laudă Domnului!"]

³¹⁹ Vino, tinere. Mă crezi tu că sunt profetul Lui? [Fratele zice, "Eu cred."—Ed.] Cu tot sufletul tău, tu o accepți? Eu îți sunt un străin, dar Dumnezeu te cunoaște. Nu este așa? ["Da. Așa este."] Tu vrei să treci peste boala la inimă și să fii făcut sănătos? ["Eu vreau."] În ordine, mergi pe drumul tău, bucurându-te. ["Aleluia!"] Credința ta te face bine, te vindecă și te face bine.

³²⁰ Vrei să vii, doamnă? Tu ai avut boală la stomac, de asemenea. Și când doamna aceea a fost vindecată doar cu câteva minute în urmă, cu boala de stomac, un simțământ foarte ciudat a venit peste tine, nu-i așa? Tu ai fost vindecată, în același timp. Mergi pe drumul tău, și mănâncă-ți prânzul, și fii vindecată.

³²¹ Aș vrea să spun ceva, fratele meu. Dumnezeu te cunoaște. Între tine și mine stă o umbră întunecată. Este o boală care ucide mai mulți oameni decât orice altceva. Este boală de inimă. Tu ai o scurgere în inima ta, și ei îți spun că tu nu poți să treci de aceasta. Dar Dumnezeu știe că tu poți. Crezi tu că Dumnezeu te va vindeca chiar acum? [Fratele zice, "Da."—Ed.] În Numele lui Isus Cristos, primește-ți vindecarea, și coboară de pe această platformă un om vindecat. Mergi, dând laudă și slavă lui Dumnezeu! ["Mulțumesc Ție, Domnul meu."]

322 Același lucru era rău cu tine. Cauzat de o inimă nervoasă, de altfel, starea ta. Asta-i adevărat. Acum crezi tu că ești vindecat? Atunci întoarce-te la casa ta, bucurându-te, și fii vindecat pentru gloria lui Dumnezeu.

323 Privește aici, doamnă. Tu crezi? Doar un minut. [“Fratele Branham face pauză—Ed.] Noi suntem străini unul altuia. Noi nu ne cunoaștem unul pe altul.

324 Dar acolo era un șoc oribil venit de la platformă. . . sau, public, când doamna a pășit aici sus. Oh, era peste toată audiența.

325 Privește încoace, doar un minut. Tu știi, doamnă, că eu nu te-am văzut niciodată în viața mea, eu nu știu nimic despre tine. Numai Dumnezeu singur te cunoaște. Dar, eu te văd, tu ești—tu ești tot supărată. Aceasta-i nervozitate. Tu ai o zdrobire mintală, și tu—tu scapi lucruri tot timpul. Eu te văd scăpând vase și lucruri. Și tu te rugai, chiar înainte de a veni aici, într-un scaun, șezând aproape lângă o podea. Și tu ai cerut lui Dumnezeu, dacă ai putea ajunge aici și eu mi-aș pune mâinile peste tine, tu te-ai face bine. Acela-i adevărul. Nu este aceea corect? Ridică-ți mâinile. Acea-i corect.

Acesta-i un duh. Acel lucru este peste audiență.

326 Doamna aceea mică șezând chiar *acolo*, o învățătoare de Biblie, șezând acolo suferind cu același lucru. Diavolul îți minte, doamnă. Tu ești gata să fii eliberată.

327 Privește acolo, peste tot în clădire, aici, pretutindeni. Aici șade altul chiar *aici*. *Acolo* este unul chiar acolo. Aici este unul *aici*. Oh!

328 Fiecare din voi cu boală nervoasă, ridicați-vă în picioare doar un minut. Dacă vreți, ridicați-vă în picioare.

Acum aplecați-vă capul, fiecare.

329 Oh, Satan, tu duh rău! Tu ești expus. Ieși afară din acești oameni. Eu te mustru, în Numele lui Isus Cristos. Părăsește acești oameni. Ieși afară.

330 Privește aici acum, doamnă. Doar un minut. Acum tu ești liberă. Totul s-a dus de la tine. Aș vrea să vă întreb. . . Fiecare din voi este vindecat. Tot grupul dintre voi este vindecat. Răul v-a părăsit. Acum vă simțiți foarte liniștiți. [Sora zice, “Da.”—Ed.] Tu ești în ordine acum. Acum mergi pe drumul tău, fericită, bucurându-te, mulțumind lui Dumnezeu pentru aceasta. În ordine.

331 Vino, domnule. Tu și eu suntem străini unul cu altul. Noi nu ne cunoaștem unul pe altul. Eu niciodată nu te-am văzut, în viața mea. Dumnezeu te cunoaște. [Fratele Branham face pauză—Ed.] Privește aici, domnule. Doar uită-te la mine doar un moment.

332 Acum, către audiență. Aici este un străin. Eu niciodată nu l-am văzut pe om. Eu nu-l cunosc, niciodată nu l-am văzut. Dumnezeu știe aceea. Din câte știu, eu niciodată nu l-am văzut, în viața mea.

333 Dar eu declar că Isus a înviat din morți, că aceleași lucruri pe care le-a făcut Isus când El a fost aici într-un—într-un trup în care l-ați putut vedea, este chiar aici astăzi făcând același lucru. El a înviat din morți, și este viu pentru totdeauna. Ferice de ochii voștri care văd aceste lucruri și cred pe Domnul Isus!

334 Acest om, un străin. Eu niciodată nu l-am văzut, și poate el niciodată nu m-a văzut. Dacă eu am... Dacă l-am văzut vreodată, Dumnezeu știe că nu-mi amintesc. El a zis că era un străin față de mine. Dar Dumnezeu îl cunoaște. Dacă Dumnezeu va descoperi, la acel om care stă acolo, un străin total față de mine, chiar exact ce este rău cu el, totul despre acesta; să spună despre ce este rău cu el, orice este, și el știe că eu nu știu nimic despre aceasta, veți accepta voi pe Cristos ca vindecătorul vostru, fiecare din voi? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.]

335 Clădirea a început să se șteargă și să vină înapoi. Dacă voi numai v-ați fi dat seama motivul pentru care vă vorbesc, prieteni! Tu intri într-o altă lume. Tu ești într-un loc diferit. Tu ești jos de tot pe cursul timpului, în viața cuiva, văzându-i, cine sunt ei și unde sunt ei. Voi nu vă dați seama. Eu îmi dau seama că nu o face, nu lucrează perfect aici, pentru că este acasă. Asta-i adevărat. Dar voi vedeți că El a înviat din morți. Voi vedeți că eu v-am spus adevărul.

336 Acum privește la mine, domnule, doar un minut, doar pentru ca tu și eu să venim în contact cu Domnul Isus. Dacă eu aș fi slujitorul Lui, Isus a zis, "Lucrurile care le fac Eu le veți face și voi."

337 "Încă puțină vreme și lumea nu Mă va mai vedea," acela-i necredinciosul. Ei sunt afară la jocurile cu mingea și înoturi, și așa mai departe. Ei niciodată nu-L vor vedea.

338 "Dar voi Mă veți vedea, căci Eu voi fi cu voi, în voi, până la sfârșitul lumii."

339 Atunci, dacă El a înviat din morți, și El stă aici în această dimineață, și această ungere care o am acum nu este a mea, ci Aceasta este a Lui. Atunci voi nu v-ați putea ascunde viața dacă ar trebui, căci noi suntem în contact unul cu altul, prin Ființa Duh. Dacă Dumnezeu îmi poate descoperi pentru ce stai tu acolo, o vei accepta cu toată inima ta? [Fratele zice, "Da, domnule."—Ed.] Tu o vei face? [Da, domnule.]"

340 Tu suferi cu o boală de stomac. [Fratele zice, "Asta-i adevărat."—Ed.] Aceea este exact. Și motivul acesteia, este pentru că tu ești un... Aceasta-i cauzată de la o stare

nervoasă. Și nu este una nervoasă, spre exterior, nervoasă scuturător. Eu văd că ești un gânditor adânc. Tu întotdeauna planifici ceva, trecând podurile înainte de a ajunge la ele. Tu faci lucruri care niciodată nu se împlinesc, și ți s-a spus aceea mai înainte. Asta-i adevărat. Dar nu le face nici un bine să-ți spună, căci. . . Dar acum va face, pentru că tu ești vindecat. Tu vei merge acasă un om sănătos. Isus Cristos te-a făcut sănătos.

³⁴¹ În Numele lui Isus Cristos Fiul lui Dumnezeu, eu mustru pe fiecare duh rău care a bântuit pe acest om. Și fie ca el să meargă în pace, prin Numele lui Isus Cristos. Amin.

³⁴² [Fratele zice, “Îți mulțumesc, frate. Și eu îmi voi aminti de tine, de asemenea.”—Ed.] Dumnezeu să te binecuvânteze.

³⁴³ Credeți voi? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Toată inima voastră? [“Amin.”] Voi credeți că Isus Cristos a înviat de Paști? [“Amin.”] Voi credeți că Prezența Lui este aici acum? [“Amin.”] Veți asculta de mine ca profetul Lui? [“Amin.”] Dacă o veți face, ca astfel, fiecare din voi să poată fi vindecat chiar acum. Fiecare persoană de aici poate fi făcută bine. Credeți voi aceasta? [“Amin.”]

Atunci aplecați-vă capul.

³⁴⁴ Dumnezeu Atotputernic, autorul Vieții, dătător al fiecărui dar, trimite binecuvântarea Ta Divină peste această audiență. Și acum așa cum Duhul Tău se mișcă, și această audiență de aici în această stare, eu mustru pe fiecare duh necurat, fiecare demon care a legat oamenii bolnavi. Cristos este aici, Care a deschis ușile și a dat drumul celor captivi, și fiecare din ei este liber căci Isus a înviat din morți și S-a dovedit aici astăzi.

Satan, ieși afară din oameni, în Numele lui Isus Cristos.

³⁴⁵ Și fiecare acum care crede. . . Mie nu-mi pasă ce stare. Voi pe cârje acolo, ridicați-vă. Fiecare persoană să se ridice sus, în Numele lui Isus Cristos, și să fie sănătoasă și vindecată.

Dovada Învierii Lui, Vol. 8 No. 4
(*Proof Of His Resurrection*, Vol. 26 No. 16)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, original dat în Engleză Duminică dimineața la 10 Aprilie, 1955, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere Românească a fost publicată în 1998 de către:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org